

5. Онги се сада чашћу и величанством, у славу и красоту обуци се.
6. Просли јарост гњева својега, и погледај све поносјте, и обори их.
7. Погледај све поносјте, и понизи их, и потри безбожнике на мјесту њихову.
8. Затрпај их све у прах, и повежи их алине на скриплену мјесту.
9. Тада ћу те и ја хвалити да те чува десница твоја.
10. А гле, слон, којста сам створио с тобом, једе траву као во;
11. Гле, снага му је у бедрима његовима, и сила му је у пушку трбуха његова;
12. Држе реп свој као кеदार, жила од јава његових слагтене су као гране;
13. Кости су му као цијеви мједене, зглавни као подуте гвоздене.
14. Он је прво између дјела Божијих, творац његов дао му је мач.
15. Горе носе му пићу, и све звијерје пољско игра се ондје.
16. У хавад лијеже, у тустој грци и у глабу.
17. Граната Арвета заклањају га сје-ном својим, и окрљавају га врбе на потопима.
18. Гле, уставља ријеку да не тече, узда се да ће испити Јордан губином својом.
19. Хоће ли га ко ухватити на очи његове? замку му провући кроз нос?
20. Хоћеш ли улицом извући кро-водила или ужем подвезати му језик?
21. Хоћеш ли му провући сити кроз нос? или му шиљком провртјети че-лустји?
22. Хоће ли те много молити, или ће ти ласкати?
23. Хоће ли учинити вјеру с тобом да га ужем да ти буде сауга до вијева?
24. Хоћеш ли се играти с њим као са птицом, или ћеш га везати дјегојкама својим?
25. Хоће ли се њим частити другови? раздијелити га међу трговце?
26. Хоћеш ли му напуцити кожу шиљ-цима и главу оствана?
27. Дигни на њ руку своју; не ћеш више поминавати боја.
28. Гле, залуду је надати му се; кад га само угледа човјек, не пада ли?

ГЛАВА 41.

- Нема слободна који би га пробудио; а ко ће стати преда ме?
2. Ко ми је прије дао што, да му вра-тим? што је год под свијем небом, мо-је је.
3. Не ћу мучити о удима његовијем ни о сили ни о њепоти старца његова.
4. Ко ће му узрнути горњу одјећу? к чедустима његовијем ко ће присту-пити?
5. Брата од града његова ко ће отво-рити? страх је ово зуба његовијех.
6. Крушти су му јаки штитови спо-јени тврдо.
7. Њмзу су једна до друге да ни вје-тар не улази међу њих.
8. Једна је за другу прионгла, држе се и не растављају се.
9. Кад киха као да муња сјјена, а очи су му као трепавице у зоре.
10. Из уста му излазе лучеви, и искре огњене сачу.
11. Из поздрва му излази дим као из врелота лонца или котла.
12. Дах његов расплаје угљевље и пламен му излази из уста.
13. У врату му стоји сила, и пред њим иде страх.
14. Ули меса његова спојени су, је-дноставно је на њему, не разииче се.
15. Срце му је тврдо као камен, твр-до као доња жрња.
16. Кад се дигне, дршћу јупаци, и од страха очмићају се од грисха својих.
17. Да га удари мач, не може се одр-жати, ни колѣе ни стријела ни оклоп.
18. Њему је гвожђе као пљева, а мјед као тврдо дрво.
19. Не ће га потјерати стријела, ка-мење из праће њему је као сламка;
20. Као слама су му убојне сираве, и смије се баченом кољу.
21. Под њим су оштри црепови, сте-ре себи оштре ствари у глабу.
22. Чини, те ври дубина као лонал, и море се мучи као у ступи.
23. За собом оставља свијетлу стагу, рекао би да је бездана осирдјела.
24. Ништа нема на земљи да би се испоредило с њим, да би створено би-ло да се ничега не боји.
25. Што је год високо презире, цар је над свијем звијерјем.

ГЛАВА 42.

- Тада Јов одговори Господу и рече:
2. Знах да све можеш, и да се не мо-же смести што научиш.
3. Ко је то што замрачује свијет не-разумно? За то кажем да нијесам раз-умијенао; чудесно је то за ме, те не умијенао; знам знаци његови, и једоше с њим у његовој кући и жалећи га трјепише га за све зло што бреше Господ пусто на њ, и дадоше му сваки по новац и по гривну залтну.
12. И Господ благослови пошљедак Јонов више него почета, те имаше четрнаест тисућа оваца и шест тисућа камила и тисућу јермова волова и ти-сућу магарица.
13. И имаше седам синова и три кћери.
14. И првој нађе име Јемима, а дру-гој Кесја а трећој Керен-алуха.
15. И не нахођаше се у свој земљи тако лицијех дјегојка као кћери Јо-вове, и отац им даде нашљедство међу браћом њиховом.
16. И послјие позвије Јов сто и че-трдесет година, и виде синове и уну-ке до четвртога кољена.
17. И умрије Јов стар и сит живота.

ПСАЛМИ ДАВИДОВИ.

ПСАЛАМ 1.

- Благо човјеку који не иде на виђење безбожничко, и на путу грјешничком не стоји, и у друштву неваљалијех лу-ди не сједи,
2. Него му је омгало закон Господњи и о закону његову мисли дан и ноћ!
3. Он је као дрво усађено крај пото-ка, које род свој доноси у своје врије-ме, и којево лист не вене: што год ра-ди, у свему напредује.
4. Нијесу таки безбожници, него су као прах који расина вјетар.
5. За то се не ће безбожници одржати на суду, ни грјешници на збору пра-ведничком.
6. Јер Господ зна пут праведнички; а пут безбожнички пропаће.

ПСАЛАМ 2.

- За што се буне народи и племена по-мишљају залудне ствари?
2. Устају цркви земаљски, и кнезови се скупљају на Господа и на помазани-ка његова.
3. „Раскинимо свезе њихове и збаци-мо са себе јарам њихов.“
4. Онај, што живи на небesima, смије се, Господ им се подмишљава.
5. Па им говори у гњеву својем и ја-рошћу својом збуњује их:
6. „Ја сам помазао цара својега на Сиону, на светој гори својој.“
7. Казаћу наредабу Господњу; он рече мени: „ти си син мој, ја те сад родих.“
8. Ишти у мена, и дају ти народе у нашљедство, и крајеве земаљске теби у државу.

9. Ударићеш их гвозденом палицом; разбих их као лочарски суд.
10. Сада, царви, оразумите се; научите се судије земаљске!

11. Служите Господу са страхом, и радуйте се с трепетом.

12. Поштуйте сина, да се не разгневи, и ви не изгинете на путу своје; јер ће се гнев његов брзо разгорјети. Благо свијема који се у Њ удају!

ПСАЛАМ 3.
Псалму Давида, кад је бјежао од Ахисаилова сина својега.

Господе! како је много непријатеља мојих! Многи устају на ме.

2. Многи говоре за душу моју: нема му помоћи од Бога.

3. Али ти си, Господе, штит који ме заклања, слава моја; ти подижеш главу моју.

4. Гласом својим вичем за Господу, и чује ме са свете горе своје.

5. Ја лијежем, спавам и устајем, јер ме Господ чува.

6. Не бојим се много тисућа народа што са свијех страна наваљује на ме.

7. Устани, Господе! помози ми, Боже мој! јер ти удараш по образу све непријатеље моје; разбијаш зубе безбожницима.

8. Од Господа је спасење; *мека буде* на народу твој благослов твој!

ПСАЛАМ 4.
Начелнику пјевачком. Уз гласне. Псалму Давида.

Кад те зovem, чуј ме, Боже, правдо моја! у тјескоби дај ми простор; смиљу се на ме и услиши молитву моју.

2. Синови човјечји! докле ће слава која бити у срамоти? докле ћете лубити ништавило и тражити лажи?

3. Знајте да Господ дивно чува светог свјежета, Господ чује кад га зовем.

4. Гњеви се не гријешите, размислите у срцима својим на постелима својим, и утолците.

5. Принесите жртву за правду, и удајте се у Господа.

6. Многи говоре: ко ће нам показати свијетло лице своје.

7. А мени си дао у срце радост већу него што је они имају, кад им роди пшеница и вино.

8. Ја мирно лијежем и спавам; јер ти, Господе, сам дајеш ми те сам без страха.

ПСАЛАМ 5.
Начелнику пјевачком. Уз свиралу. Псалму Давида.

Чуј, Господе, ријечи моје, разумиј помисли моје.

2. Слушај вику моју, царе мој и Боже мој! јер се теби молим, Господе!

3. У утру слушаши глас мој, у утру стојим пред тобом, и чекам.

4. Јер си ти Бог који не ће безаконја; у тебе нема мјеста ко је зао.

5. Безбожници не ће изаћи пред очи твоје; ти ненавидиши све који чине безаконје.

6. Потгрипеш лажљивце; на крвопиоце и лукане мрзи Господ.

7. А ја по великој милости твојој узлазим у дом твој, и клањам се у светој први твојој са страхом твојим.

8. Господе! води ме у правди својој; ради непријатеља мојих поравни пред мном пут свој.

9. Јер нема у устама њиховијем истине; у њима је неваљалство; грло им је гроб отворен; на језику им је дволичје.

10. Боже! не дај им напретка, нека се разбју помисли њихове. За многа неваљалства њихова обори их, јер се побунше на тебе.

11. Па ће се радовати сви који се у те удају; до вијeka ће се веселити који те заклањаш; дигиће се који љубе име твоје.

12. Јер ти, Господе, благосиљаш праведника, као штитом заклањаш га милошћу својом.

ПСАЛАМ 6.
Начелнику пјевачком. Уз гласне. На осам гласа. Псалму Давида.

Господе! немој ме поварати у јарости својој, нити ме у гњеву својем наказити.

2. Смиљу се на ме, Господе, јер сам изнемогао; испусти ме, јер су кости моје устрептале.

3. И душа се моја врло уздрхта. А ти, Господе, докле ћеш?

4. Обрати се, Господе, избави душу моју, помози ми ради милости своје.

5. Јер мртви не спомињу тебе; у гробу ко ће те славити?

6. Изнемогох уздићући; сваку ноћ квам одар свој, сузама својим наклапам постели своју.

7. Усахну од жалости око моје, поста ра се од множине непријатеља мојих.

8. Идите од мене сви који чините безаконје, јер Господ чу плач мој.

9. Чу Господ молбу моју, Господ молићу моју прили.

10. Нек се постиде и предаду сви непријатељи моји, нека се поврате и постиде одмах.

ПСАЛАМ 7.

Псалма пјесма Давида, коју је пјевао Господу поред Хуса од племена Бенјаминова.

Господе, Боже мој! у тебе се удам, сачувај ме од свијех који ме гоне, и избави ме.

2. Да ми непријатељ не испуца луку на мене као дав. Чуна, а нема ко да изабви.

3. Господе, Боже мој! ако сам то учинио, ако је неправда у рукама мојима, ако сам зло вратио пријатељу својем, или криво учинио онима који на ме на правди нападаху;

5. Нека тони непријатељ душу моју, и нека је стигне, и погзи на земљу живог мој и славу моју у прах обрати.

6. Устани, Господе, у гњеву својем; дигни се на жестоку непријатеља мојих; пробуди се мени на помоћ, и отвори суд.

7. И људство ће се слећи око тебе; изнад свега изађи у висину.

8. Господ суди народима. Суди ми, Господе, по правди мојој, и по безаконости мојој *мека ми буде*.

9. Нек се превине злоћа безбожника, а праведника потпомози, јер ти испустиш срца и утробе, Боже праведни!

10. Штит је мени у Бога, који чува оне који су права срца.

11. Бог је праведан судија, и Бог је сваки дан готов на гњев.

12. Ако се не ће безбожнич да обрати, он општи мах свој, натече луж свој, и наперије га;

13. И запиће смртну стријелу, чини стријеле своје да паде.

14. Где, безбожнич заче неправду, спомен њихов.

брудан бијаше злочинством, и роди себи пријаву.

15. Копа јаку и ископа, и паде у јаку коју је начинио.

16. Злоба његова обрати се на његову главу, и злочинство његово паде на њеме његово.

17. Хвалим Господа за правду његову, и црвам имену Господа вишњета.

ПСАЛАМ 8.

Начелнику пјевачком. Уз Гетску музикому свиралу. Псалму Давида.

Господе, Господе наш! како је величанствено име твоје по свој земљи! Подигао си славу своју више небеса.

2. У устима мале дјече и која сисају чиниш себи хвалу на супрот непријатељима својим, да би учинио да замукне непријатељ и немирник.

3. Кад погледам небеса твоја, дјело прста твојих, мјесец и звијезде, које си поставио;

4. Шта је човјек, те га се омињеш, или син човјечи, те га пољаш?

5. Учинио си га мало мањета од анђела, славом и чашћу вјечнао си га;

6. Поставио си га господаром над анђелима руку својих, све си метнуо под ноге његове.

7. Овце и волове све, и дивље зјерице,

8. Птице небеске и рибе морске, што год иде морским путовима.

9. Господе, Господе наш! како је величанствено име твоје по свој земљи!

ПСАЛАМ 9.

Начелнику пјевачком. Уз свиралу. Бену. Псалму Давида.

Хвалим те, Господе, из свега срца својег, възвјем сва чудеса твоја.

2. Радујем се и веселим се о теби, црвам имену твојем, вишњи!

3. Непријатељи се моји вратише на траг, спотакоше се и нешта их испред лица твојега.

4. Јер си свршио суд мој и одбрано ме; снос си на пријесто, судија праведни.

5. Расудио си се на народе и убио безбожника, име си им заграо до вијeka, за свагда.

6. Непријатељу нешта мачева са свијем; градове ти си развадио; погуби спомен њихов.

7. Али Господ у вијек живи; спремно је за суда пријесто свој.
8. Он ће судити васиономе свијету по правди, усудиће народима право.
9. Господ је уточиште убогоме, уточиште у невољи.
10. У тебе се уздају који знају име твоје, јер не остављаш опште који те траже, Господе!
11. Поште Господу, који живи на Сиону; вазујте народу дјела његова;
12. Јер он освећује хрп, памти је; не заборава јаука невољних.
13. Смиљу се на ме, Господе; погледај како страдам од непријатеља својих, ти, који ме подижеш од врата смртних.
14. Да бих казивао све хвале твоје на вратима кћери Сионове, и славно спасење твоје.
15. Понадеште народи у јаму, коју су ископали; у замку, коју су сами наместили, ухвати се нога њихова.
16. Познаше Господа; он је судио; у дјела руку својих заплете се безбожници.
17. Вратите се у лазао безбожници, сви народи који заборавају Бога;
18. Јер не ће свагда бити забораваљен убоги, и нада невољницима не ће нигда погинути.
19. Устани, Господе, да се не посли човјек, и да приме народи суда пред тобом.
20. Пусти, Господе, страх на њих; нека повнаду народи да су људи.

ПСАЛАМ 10.

- Да што, Господе, стојиш далеко, кријеш се кад је невоља?
2. С околости безбожникове мучи се убоги; хватају се убоги пријезваром коју намишљају безбожници.
3. Јер се безбожник дичи језвом душе своје, грабљивца похваљује.
4. Безбожник у објести својој не жари за Господа; он не види.⁴ Нема Бога у мислима његовијем.
5. Свагда су путеви његови криви; за судове твоје не зна; на непријатеље своје не ће ни да гледа.
6. У срцу својем вели: не ћу постраћути; зло не ће доћи нигда.
7. Уста су му пуна неваљалијех ричи.

нема никога добро да твори, нема ни једнога.

4. Зар се не ће опаметити који чине безаконје, једу народ мој као што једу хлеб, не признају Господа?
5. Онда ће задрхтати од страха; јер је Господ у роду праведном.
6. Смицете се ономе што убоги ради; али Господ њега заклава.
7. Ко ће послати са Сиона помоћ Израилу? Кад Господ поврати збробљени народ свој, онда ће се радовати Јаков и веселиће се Израел.

ПСАЛАМ 15.

Псалм Давидов.

- Господе! ко може сједјети у сјеници твојој? Ко може наставати на светој гори твојој?
2. Ко ходи без мане, твори правду, и говори истину из срца својег;
3. Ко не опада језиком својим, не чини другоме зла, и не ружи ближњег својег;
4. Ко не гледа онога кога је Бог одбацио, него поштује оне који се боје Господа; ко се куне ближњему па не порица;
5. Ко не даје сребра својег на добит, и не прима мита на правог. Ко овако ради, не ће постраћути до вијека.

ПСАЛАМ 16.

Залм Давидов.

- Цувај ме Боже; јер се у те уздам.
2. Рекох Господу: ти си Господ мој, немам добра осим тебе.
3. У светима који су на земљи и у великим сва је утјеха моја.
4. Нема други умножавају идоле своје, нека трче к туђима; ја им не ћу љевати крвавих њалева, нити ћу метнути имена њиховијех у уста своја.
5. Господ је мој дло наслідства и чаше; ти подижеш достојане моје.
6. Уже ми је захватило прекрасна мјеста, и дло ми је мој мио.
7. Благосиљам Господа, који ме уразумљује; тому ме и ноћу учи што је умени.
8. Свагда видим пред собом Господа; он ми је с десне стране да не пострем. 9. Тоба ради радује се срце моје, и весели се језик мој, још ће се и гудало моје смирити у уздању;

ПСАЛАМ 12.

Начелнику пјевачком. Уза справу од осам жнца. Псалм Давидов.

- Помогај, Господе; јер негта светијех, јер је мало вјернијех међу синовима човјечијим.
2. Лаж говоре један другоме, уснама лажљивијем говоре из срца дволична.
3. Истријебиће Господ сва уста лажљива, језик величави.
4. *Лбује*, који говоре: језиком смо јавља нама? Ко је господар над нама?
5. Видели страдање невољних и уздишаве нишних, сад ћу устати, вели Господ, и избавити онога коме збоге.
6. Ријечи су Господње ријечи чисте, сребро у вагри очишћено од земље, седам пута претопљено.
7. Ти ћеш нас, Господе, одбранити, и сачувати нас од рода онога до вијека.
8. Безбожници иду наоколо; кад се они подмажу, срамоте се синови човјечји.

ПСАЛАМ 13.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов.

- Догле ћеш ме, Господе, са свијем забораваљати? Догле ћеш одвраћати лице своје од мене?
2. Догле ћу се домишљати у души својој, мутити се у срцу свом дан и ноћ? Догле ће се непријатељ мој подизати наоколо?
3. Погледај, услини ме, Господе, Боже мој! Просвијетли очи моје да не заспам на смрт.
4. Да не рече непријатељ мој: наодалао сам га; да се не радују који ме гоне, ако пострем.
5. А ја се уздам у милост твоју; радоваће се срце моје за спасење твоје.
6. Црпећу Господу, који ми добро чини.

ПСАЛАМ 14.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов.

- Рече безумник у срцу својем: нема Бога; неваљали су, гадна су дјела њихова; нема никога добро да твори.
2. Господ погледа с неба на синове човјече, да види има ли који разуман, тражи ли који Бога.
3. Сви су зашли, сви се покварили,

- јечи, пријеваре и увреде, под језиком је неговијем муча и погноба.
8. Сједи у засједи иза куће; у погачи убија правог; очи његове вребају убогача.
9. Сједи у погачи као лав у пелини; сједи у засједи да ухвати убогача; хваља убогача увукавши у мрежу своју.
10. Пригачи се, прилепче, и убоги падају у јаке ногте његове.
11. Каже у срцу своје: „Бог је заборавао, окренуо је лице своје, не ће видјети нигда.“
12. Устани Господе! дигни руку своју, не заборава невољних.
13. За што безбожник да не мари за Бога говорећи у срцу свом да ти не ћеш видјети?
14. Ти видиш; јер гледаш увреде и муче и пишеш их на ручи. Теби предаје себе убоги; сироти ти си помоћник.
15. Сатри мишицу безбожнике и зломме, да се тражи и не нађе безбожност његова.
16. Господ је цар свагда, до вијека, нестале незнабожаца са земље његове.
17. Господе! ти чујеш жеље нишних; утерди срце њихово; отвори ухо своје;
18. Да даш суд сироти и невољнику; да престану гонити човјека са земље.

ПСАЛАМ 11.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов.

- У Господа се уздам; за што говорите души мојој: „Лети у гору као птица; 2. Јер ево грјешници натегоше лук, запеше стрјељцу своју за тетиву, да из мрака стрјељају праве срце.“
3. Кад су расколани темељи, шта ће чинити праведник?
4. Господ је у светом дјелу свом, пријесто је Господњи на небесима; очи његове гледају; вјеће његове испитују синове човјече.
5. Господ испитује праведнога; а безбожника и којему је мило чинити зло ненавиди душа његова.
6. Пустиће на безбожнике дажд оа живогача угљевља, огња и сумпора; и огњени вјечар биће им дло из чаше;
7. Јер је Господ праведан, љуби правду; лице ће његово видјети праведних.

бити свршен и чист од великога преступа.
 14. Да су ти ријечи уста мојих угодноне, и помисао срца мојега пред тобом, Господе, вјерности моја и избавитељу мој!

ПСАЛАМ 20.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов.

Да те услиши Господ у дан жалосни, да те заштити име Бога Јаковљева.
 2. Да ти пошље помоћ из светиње, и са Сјона да те поткријепи.
 3. Да се опомене свијех принос а творајих, и жртва твоја паљеница да се нађе претила.
 4. Да ти да Господ по срцу твојему; што год почнеш, да ти изврши.
 5. Радоваћемо се за спасење твоје, и у име Бога својега дигнућемо заставу.
 6. Сад види да Господ чува поманика својега; слуша га са светога неба својега; јака је десница његова, која спасава.
 7. Једни се хвале коњима, други коњима, а ми именом Господа Бога својега.
 8. Они поспру и падају, а ми стојимо и не колебамо се.
 9. Господе! помози цару, и услиши нас кад те зовемо.

ПСАЛАМ 21.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов.

Господе! с твоје се силе весели цар; и вако му је велика радост што ти помянеш!
 2. Што му је срце жељело, дао си му, и молитве уста његовијех вијеси одбио.
 3. Јер си га дочекао благословима милосним, метнуо си му на главу вијенац од драгога каменења.
 4. Молио те је за живот и дао си му да му се продају дани до вијека.
 5. Велика је слава његова твојом помоћу; славу си и красоту метнуо на њ.
 6. Дао си му благослове до вијека, развеселио си га радошћу лица својега.
 7. Јер се цар уда у Господа и у милост вишећа; и не колеба се.
 8. Наћи ће рука твоја све непријатеље твоје, наћи ће десница твоја оне који мрзе на тебе.
 9. Учинићеш их као пећ загарену, тјеша ме.

17. Могло бих избројити све бости своје. Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање.
 18. Дјисале халъине моје међу собож, и за доламју моју башау ждрифеб.
 19. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сјало моја, покликај ми у помод.
 20. Избави од мача душу моју, од пса јединцу моју.
 21. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чупши, *избави ме.*
 22. Вазујем име твоје браћи; усред скупштине хвалити те.
 23. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљено! поштуј га.
 24. Јер се не оглуши молитве ништа врти је одби; не одврати од њака лица својега, него га услиши кад га зову.

ПСАЛАМ 24.

Псалм Давидов.

Господња је земља и што је год у њој, васиљена и све што живи на њој.
 2. Јер је он на морима основа, и сред рибика утврди је.
 3. Ко ће изаћи на гору Господњу? и ко ће стати на светом мјесту његову?
 4. У кога су чисте руке и срце безазлено, ко не изриче имена његова узлауд и не куне се лажно.
 5. Он ће добити благослов од Господа, и милост од Бога спаса својега.
 6. Таки је род овијех који га траже, и који су ради стојати пред лицем твојим. *Боже Јаковљев!*
 7. Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде цар славе.
 8. Ко је тај цар славе? Господ вјерак и сила, Господ слан у боју.
 9. Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде цар славе.
 10. Ко је тај цар славе? Господ над војскама; он је цар славе.

ПСАЛАМ 25.

Псалм Давидов.

К теби, Господе, подижем душу своју.
 2. Боже мој! у тебе се уздам; не дај да се осрамотим, да ми се не свете непријатељи моји.
 3. И који се год у те уздају, не ће се осрамотити; осрамотиће се они који се одмећу од тебе беспутно.
 4. Покажи ми, Господе, путове своје, научи ме *ходити стазам твојим.*
 5. Упути ме истини својој, и научи ме; јер си ти Бог спасења мојега, теби се надам сваки дан.
 6. Опомени се милосрђа својега, Господе, и милости своје; јер су од како је вијека.
 7. Грјехова младости моје, и мојих пријеступа не помињи; по милости својој помени мене, ради доброте своје, Господе!

ПСАЛАМ 29.

Псалм Давидов.

Господ је настрар мој, ништа ми не ће недостајити.
 2. На зеленијем пољу пасе ме, води ме на тиху воду.
 3. Душу моју опоравља, води ме стазама праведним имена ради својега.
 4. Да појем и долинано сјена смртнога, не ће се бојати зла; јер си ти са многа; штап твој и палица твоја тјеша ме.

17. Могло бих избројити све бости своје. Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање.
 18. Дјисале халъине моје међу собож, и за доламју моју башау ждрифеб.
 19. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сјало моја, покликај ми у помод.
 20. Избави од мача душу моју, од пса јединцу моју.
 21. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чупши, *избави ме.*
 22. Вазујем име твоје браћи; усред скупштине хвалити те.
 23. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљено! поштуј га.
 24. Јер се не оглуши молитве ништа врти је одби; не одврати од њака лица својега, него га услиши кад га зову.

ПСАЛАМ 24.

Псалм Давидов.

Господња је земља и што је год у њој, васиљена и све што живи на њој.
 2. Јер је он на морима основа, и сред рибика утврди је.
 3. Ко ће изаћи на гору Господњу? и ко ће стати на светом мјесту његову?
 4. У кога су чисте руке и срце безазлено, ко не изриче имена његова узлауд и не куне се лажно.
 5. Он ће добити благослов од Господа, и милост од Бога спаса својега.
 6. Таки је род овијех који га траже, и који су ради стојати пред лицем твојим. *Боже Јаковљев!*
 7. Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде цар славе.
 8. Ко је тај цар славе? Господ вјерак и сила, Господ слан у боју.
 9. Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде цар славе.
 10. Ко је тај цар славе? Господ над војскама; он је цар славе.

ПСАЛАМ 25.

Псалм Давидов.

К теби, Господе, подижем душу своју.
 2. Боже мој! у тебе се уздам; не дај да се осрамотим, да ми се не свете непријатељи моји.
 3. И који се год у те уздају, не ће се осрамотити; осрамотиће се они који се одмећу од тебе беспутно.
 4. Покажи ми, Господе, путове своје, научи ме *ходити стазам твојим.*
 5. Упути ме истини својој, и научи ме; јер си ти Бог спасења мојега, теби се надам сваки дан.
 6. Опомени се милосрђа својега, Господе, и милости своје; јер су од како је вијека.
 7. Грјехова младости моје, и мојих пријеступа не помињи; по милости својој помени мене, ради доброте своје, Господе!

8. Дobar је и праведан Господ; тога ради показује грешницима пут.
9. Удубује вртке истини, уни вртоке *судити* путем његовијем.
10. Сви су путови Господњи милост и истина онама који држе зајет његов и отеривење његово.
11. Ради имена својега, Господе, опрости грјех мој, јер је велик.
12. Који се човјек боји Господа? Он ће му показати који пут да изберу.

13. Душа ће његова у добру почитавати, и сјеме ће његово владати земљом.
14. Тајна је Господња у онијех који га се боје, и зајет свој јавља им.
15. Очи су ми свагда управљене ка Господу, јер он извлачи из замке ноге моје.

16. Погледај ме и смилај се на ме, јер сам индосан и невољник.
17. Нех се раштри стиснуто срце моје, из тескобе моје изведи ме.
18. Види јаде моје и мuku моју, и опрости ми све грјехе моје.
19. Погледај непријатеље моје како их је много и каквом ме пакосном ненавишћу ненавиде.

20. Сачувај душу моју и избави ме; не дај да се осрамотим, јер се у тебе уздам.

21. Безвзленост и правда нека ме сачува, јер се у тебе уздам.

22. Избави, Боже, Израиља од свијех невоља његовијех.

ПСАЛАМ 26.

Давидов.

Суди ми, Господе, јер у простоти својој ходим и у Господа се уздам; не ћу се покоребасти.

2. Испитај ме, Господе, и испушај ме; претони што је у мени и срце моје.
3. Јер је милост твоја пред очима мојима, и ходим у истини твојој.

4. Не сједим с безумницима, и с лудкама се не мијешам.
5. Ненавидим друштво незаконичко, и с безбожницима не сједим.

6. Уминам правдом руке своје, и идем ово жртвеника твојега, Господе, да разглагољем хвалу твоју и казнем сва чудеса твоја.

8. Господе! омлаги ми је стан дома твојега, и мјесто насеља славе твоје.

9. Немој душе моје погубити, ни живота мојега с крволивцима.

10. Којима је законство у рукама, и којима је десница пуна мита.

11. А ја ходим у простоти својој, избави ме, и смилај се на ме.

12. Нога моја стоји на правом *миту*; на скупштинама ћу благосиљати Господа.

ПСАЛАМ 27.

Давидов.

Господ је видјело моје и спасење моје; зато да се бојим? Господ је крјепост живота мојега; зато да се страшим?

2. Ако навале на ме заиковци да поједу тијело моје, противници и непријатељи моји, слогаћу не се и пашће.

3. Ако против мене војска у обр стајне, не ће се уплашити срце моје; ако се на ме рат дигне, ја се ни онда не ћу бојати.

4. За једно само молим Господа, само то иштем, да живим у дому Господњем све дане живота својега, да гледам красоту Господњу, и раним у цркву његову.

5. Јер би ме сакрио у колиби својој у зло доба; склонио би ме под кровом шатора својега; на камену гору пошео би ме.

6. Тада бих подигао главу своју пред непријатељима који би ме онколмили; приносио бих у његову шатору жртву хвале; зајгвао бих и хвалио Господа.

7. Чуј, Господе, глас мој, тебе призивљем, смилај се на ме и услиши ме.

8. Срце моје говори пред тобом *што си рекао*: "тражите лице моје"; тражим лице твоје, Господе!

9. Немој одвратити од мене лица својега, немој у гњеву оставити сачте својега; буди помоћник мој; немој ме одбити, и немој ме оставити, Боже, спаситељу мој!

10. Јер отац мој и мати моја оставише ме; али Господ нева ме прихватити.

11. Упути ме, Господе, на пут свој и води ме правом сазом поради онијех који ме вребају.

12. Немој ме дати на вољу непријатељима мојим; јер устапе на ме лажни свједоци; али злоба говори сама против себе.

13. Вјерујем да ћу видјети доброту Господњу на земљи живијех.

14. Уздај се у Господа, буди слободан; нека буде срце твоје крјешно, уздај се у Господа.

ПСАЛАМ 28.

Давидов.

К теби, Господе, вичем; граде мој, немој ми мучати, да не бих, ако узму чаш, био као они који одлазе у гроб.
2. Чуј молитвени глас мој, кад вашијем б теби, кад дигнем руке своје к светој цркви твојој.

3. Немој ме захватити с грјешницима, и с онима који чине неправду, који с блажњима својима мирно говоре, а у срцу им је зло.

4. Подај им, Господе, по дјелима њиховим, по зломе поступању њихову; по дјелима руке њиховијех подај им, подај им што су заслужили.

5. Јер не пазе на дјела Господња, и на дјела руке његовијех. Да их разори и не саграда!

6. Да је благословен Господ, јер усалиши глас мољења мојега!

7. Господ је крјепост моја и штит мој; у њега се поузда срце моје, и он ми поможе. За то се весели срце моје, и шесмом својом славићу га.

8. Господ је крјепост народа својега, и обрана која спасава показанија његова.

9. Спаси народ свој, благослови достојане своје; спаси их и уздиги их до вијека.

ПСАЛАМ 29.

Псалом Давидов.

Дајте Господу, синови Божји, дајте Господу славу и част.

2. Дајте Господу славу имена његова. Повклоните се Господу у светој крајности.

3. Глас је Господњи над водом, Бог славе грми, Господ је над водом великом.

4. Глас је Господњи сламан, глас је Господњи славан.

5. Глас Господњи лони кедре, Господ лони кедре Ливанске.

6. Као теле секачу од њега; Ливан и Сирион као млад биво.

7. Глас Господњи сина пламеногњени.

8. Глас Господњи потреса пустињу, потреса Господ пустињу Кадес.

9. Глас Господњи опрашта коште бремена, и са шума свида одијело; и у цркви његовој све говори о слави његовој.

10. Господ је сједио над потоком, и сједије Господ као цар у вијек.

11. Господ ће дати силу народу својему, Господ ће благословити народ свој миром.

ПСАЛАМ 30.

Псалом Давидов. Цјесма кад се освети дном.

Узвипаваху те, Господе, јер си ме отео, и нијеси дво непријатељима мојим да ми се свете.

2. Господе, Боже мој! завивах к теби, и испиједно си ме.

3. Господе! изнео си из пакла душу моју, и оживио си ме да не сијех у гроб.

4. Појте Господу, сведи његови, и славите свето име његово.

5. Гљев је ветов за тренуће ова, а до живота милост његова, вечером долази плач, а јутром радост.

6. И ја рекох у добру свом: не ћу поспрути до вијека.

7. Ти шћаше, Господе, те гора моја стајаше тврдо. Ти одврати лице своје, и ја се сметох.

8. Леда тебе, Господе, завивах, и Господа молих:

9. „Каква је корист од крви моје, да сијем у гроб? Хоће ли те прах славити или казивати истину твоју?”

10. Чуј, Господе, и смилај се на ме; Господе! буди ми помоћник.

11. И ти промијени плач мој на радост, свије с мене врећу, и опасу ме весељем.

12. За то ће ти прјевати слава моја и не ће умукнути; Господе, Боже мој! до вијека ћу те хвалити.

ПСАЛАМ 31.

Псалом Давидов.

У тебе се, Господе, уздам; немој ме оставити под срамотом до вијека, по правди својој избави ме.

2. Пригни к мени уво своје, похитиј, помози ми. Буди ми камена града, гврда ограда, гаје бих се спасао.

3. Јер си ти камена гора моја и огра-

да моја, имена својета ради води ме и управљај мном.

4. Извади ме из мреже, коју ми тајно замјестине; јер си ти вриједност моја.

5. У твоју руку предајем дух свој; избављао си ме, Господе, Боже истини!

6. Ненавидим оне који поштују пронадљиве идоле; ја се у Господу уздам.

7. Радоваћу се и веселићу се о милости твојој, кад погледам на моју муку, познаних тугу душе моје,

8. Не даћ ме у руку непријатељу, поставиш ногу моју на пространом мјесту.

9. Смилуј се на ме, Господе; јер ме је туга, од јада неможне ово моје, душа моја и срце моје;

10. Ипчињем у жалости живот мој, и године моје у уздицању; ослаби од муке вриједност моја, и кости моје сасакнуће.

11. Од мношине непријатеља својих постадох подсмјех и сусједима својим, и страшило знаница својим; који ме виде на улици, бжеже од мене.

12. Заборављен сам као мртав, нема ме у срцима; ја сам као разбјеган суд.

13. Јер слушам граљу од многих, од свуда страх, кад се договарају на ме, мисле ишчупати душу моју.

14. А ја се, Господе, у тебе уздам и велим: ти си Бог мој.

15. У твојој су руци дани моји; отми ондјех, који ме гоне.

16. Покажи свијетло лице своје слези својему; спаси ме милшоћу својом.

17. Господе! немој ме оставити под посраме безбожници, нека замукну и наду у пакао.

18. Нека онцјеме уста лажљива, која говоре на праведника објесно, охоло и с поругом.

19. Како је много у тебе добра, које чуваш за оне који те се боје, и које једеш онима који се у те уздају пред славона човјечијим!

20. Сакриваш их под кров лица својета од буна људских; славањ их под сјен од свадљивјех језика.

21. Да је благословен Господ, што ми показа дивну милост као да ме уведе у тврда града!

22. Ја рекох у сметњи својој: одба-

чен сам од очију твојих; али ти чу молитвени глас мој, кад те призвах.

23. Љубите Господа сви свети његови; Господ држи вјеру; и увршено враћа онима који поступају охолно.

24. Будите слободни, и нека буде јако срце ваше, сви који се у Господу уздате.

ПСАЛАМ 32.

Давидов. Науч.

Благо-ономе, којењу је опроштена кривица, којењу је гријех покривен.

2. Благо човјеку, којењу Господ не прима гријеха и у чијем духу нема лукавства.

3. Кад мучах, посахнуће кости моје од уздицања мојета по вас дан.

4. Јер дан и ноћ тингаше ме рука твоја; нешта сова у мени као на љетној прилици.

5. Гријех свој казах теби, и кривине своје не загајих; рекох: исповиједам Господу пријеступе своје; и ти смиде мене кривцу гријеса мојета.

6. За то нева ти се моли сваки светац, кад се можеш наћи; и овда потоп велике воде не ће га стигнути.

7. Ти си заклон мој, ти ме чунаш од трескобе; окружаваш ме радостима у избављању.

8. Урадујићу те, и показваћу ти пут којим да идеш; свјетоваћу те, ово је моје на теби.

9. Немојте бити као кова, као мазга без разума, којина уздом и жваљана ваља обуздати губицу, кад не иду к теби.

10. Много муге има безбожника, а који се узда у Господа, око њега је милост.

11. Радујте се о Господу, и прјеваште, праведници; веселите се сви који сте права срца.

ПСАЛАМ 33.

Веселите се праведници пред Господом; праведника долажује славити.

2. Славите Господа гуслама, ударајте му у псалтир од десет жпца.

3. Пјевајте му пресму нову, сложено ударајте подвјесјући.

4. Јер је правна ријеч Господња, и свако дјело његово истинито.

5. Он љуби правду и суд, Доброте је Господње пуна земља.

5. Који у њега гледају просјетљују се, и лица се њихова не ће постидјети.

6. Овај страдавац завика, и Господ га чу, и опрости га свијех невоља његових.

7. Анђели Господњи станом стоје око ондјех који се њега боје, и избављају их.

8. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у њ.

9. Бојте се Господа, свети његови; јер који се њега боје, њима нема осуднице.

10. Давоји су убоги и гладни, а који траже Господа, не премиче им се ни једнога добра.

11. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господњему.

12. Који човјек жели живота, љуби дане да би видео добро?

13. Устављај језик свој ода зава, и уста своја од пријеварне ријечи.

14. Клони се ода зла, и чини добро, тражи мира и иди за њим.

15. Очи су Господње обраћене на праведнике, и уши његове на јакџ њихов.

16. Али је странико лице Господње за оне који чине зло, да би истрајебио на земљи спомен њихов.

17. Вичу *праведни*, и Господ их чу, и избавља их од свијех невоља њиховјех.

18. Господ је блину ондјех који су скрушена срца, и помаже онима који су смијерна духа.

19. Много невоље има праведник, али га од свијех избавља Господ.

20. Чува *Господ* све кости његове, ни једна се од њих не ће сломити.

21. Безбожника убиће зло, и који невиде праведника пренариће се.

22. Господ испуљује душу сауда својих, и који се год у њега уздају, не ће се преварити.

ПСАЛАМ 35.

Давидов.

Господе! буди супарник супарницима мојим; удри оне који ударају на ме.

2. Узми оружје и штит, и дигни се мени у помоћ.

3. Потегни копље, и пресијени пут онима који ме гоне, речи душе мојој; ја сам спасење твоје.

ПСАЛАМ 34.

Давидов, кад се прсд Авинселеком учини луда, и он га отјера, те отиде.

Благосиљам Господа у свако доба, хвала је његова свагда у устима мојина.

2. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па нека се радују.

3. Величајте Господа са мном, узвишћу име његово заједно.

4. Тражић Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости ме.

4. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се одију на- траг и постиде који ми зло хоће.

5. Нека буду као прах пред вјетром, и анђео Господњи нека их прогони.

6. Нека буде пут вихов тамај и кли- зав, и анђео Господњи нека их гурера.

7. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше јамау души мојој.

8. Нека дође на њега погнубо непа- на, и мрежа коју је намјестио нека улови њега, нека он у њу падне на тогнубо.

9. А душа ће се моја радовати о Го- споду, и веселиће се за помоћ његову.

10. Све ће кости моје рећи: Господе! во је као ти, који избављаш страдања од онога који му досађује, и ништета и убогота од онога који га упропаштају?

11. Усташе на ме лажни свиједоци; што не знам, за оно ме питају.

12. Палају ми зло за добро, и сиро- товање души мојој.

13. Ја се у болести њиховој облачих у врећу, мучих постом душу своју, и мољтва се моја враћаше у прсима мо- јима.

14. Као пријатељ, као брат поступи; бијаш сјетан с обореном главом као онај који за матером жали:

15. А они се радују кад се ја спотак- нем, и купе се, купе се на ме, задују ране, не знам за што, чушају и не пре- стају.

16. С неваљалијем и подругљивијем беслобичарима шкргућу на ме зуби- ма својима.

17. Господе! хоћеш ли дуго гледати? Отки душу моју од нападања њихова, од *оштрих* лавова јединицу моју.

18. Признавају те у сабору великом, уред многа народа хваљбу те:

19. Да ми се не би светли који ми злобе неправедно, и намитивали очима коју мрзе на ме ни за што.

20. Јер они не говоре о миру, него а мирне на земљи измишљају лажне твари.

21. Разваљују на ме уста своја, и го- ре: добро! добро! види око наше.

22. Видиш, Господе! немој мучати; Господе! немој одступити од мене.

23. Пробуди се, устани на пута мој, Боже мој и Господе, и на парницу моју, коње.

ПСАЛАМ 36.

Начелнику пјевалом. Сугте Господњега Давида.

Безаконику је безбожна ријеч у срцу; нема страха Божијег пред очима ве- говијем.

2. Али лаже себи у очи, мјесто да прина своје безаконе и омире на њ.

3. Ријечи су уста његовијех неправда и лукавство, не ће да се опамети да твори добро.

4. Безаконе смишља на постељи сво- јој, стоји на путу рђавом, зло му није мрско.

5. Господе! до неба је милост твоја, и истина твоја до облака.

6. Правда је твоја као горе Божије, судови твоји бездана велика; људе и стоку ти чуваш, Господе!

7. Како је драгоцјена милост твоја, Боже! синови људски у сјену крила твојих не боје се.

8. Хране се од изобиља дома твојега, и из погова сладости својих ти их напајаш.

9. Јер је у тебе извор животи, твојом свијетлошћу видимо свијетлост.

10. Рашири милост своју на оне који те знаду, и правду своју на добра срца.

11. Не дај да стানে на мене нога охота, и рука безбожничка да ме заљуда.

12. Онамо нека падну који чине бе- законе, нека се стропштају и не могу устати.

ПСАЛАМ 37.

Давида.

Немој се жестићи гледајући неваљале, немој завидјети онима који чине беза- коње.

2. Јер се као трава брзо косе, и као дјек праведника остављена, ни дјече његове да просе хљеба.

3. Уздај се у Господа и твори добро; и на потражуј је ветову благослов.

4. Треси се Господом, и учиниће ти што ти срце жели.

5. Предај Господу пут свој, и уздај се у њега, он ће учинити,

6. И извешће као видјело правду тво- ју, и правцу твоју као по дне.

7. Ослони се на Господа, и чекај га. Немој се жестићи *медури* кога гдје напредује на путу својем, човјека, ко- ји ради што намисли.

8. Утишај гњев, и остави јарост; не- мој се дражити да зло чиниш.

9. Јер ће се истријебити који чине зло, а који чекају Господа наслиједиће земљу.

10. Још мало, па не ће бити безбож- ника; погледаћеш на мјесто његово, а њега нема.

11. А смјерни ће наслиједити зем- љу, и наслађиваће се множином мира.

12. Зло мисли безбожних праведни- ку, и шкргуће на њ зубима својим.

13. Али му се Господ смије, јер види да се примиче дан његов.

14. Мач погозеу безбожници, запињу лук коју, да оборе убогота и ништета и покољу оне који *мду* правим путем.

15. Мач ће вихов ударити у њихово срце, и дугови вихови поломиће се.

16. Боље је жао у праведника него богатство многих безбожника.

17. Јер ће се мишине безбожници- ма потрети, а праведнике утврђује Го- спод.

18. Зва Господ дане безаконима, и дано вихов траје до вијека.

19. Не ће се постијети у зло доба, и у дане гладне биће сити.

20. А безбожници гну, и непријатељски Господњи као љепота шумска пролазе, као дим пролазе.

21. Безбожнике узима и не враћа, а праведнике поклања и даје.

22. Јер које он благослови, они на- слиједе земљу, а које он прокуте, они се истријебе.

23. Господ утврђује кораке *овако* човјека и као му је пут његов.

24. Кад пострне да падне, не ће па- сти, јер га Господ држи за руку.

25. Бијак млад и остарјех, и не ви-

ПСАЛАМ 38.

Псалом Давида. За спомен.

Господе! немој ме карати у гњеву св јед, нити ме наказити у јарости својој.

2. Јер стридеље твоје устријелише ме, и рука ме твоја тишти.

3. Нема здрава мјеста на тијелу мојем од грена твојега; нема мира у костима мојим од гријеха мојега.

4. Јер безакона моја изваћше врх главе моје, као тешко бреме отежа- ше ми.

5. Усмрдјеше се и загнојише се ране моје од безумља мојега.

6. Згрчио сам се и потурио се веома, слима мојим разторје се огав, протогорих језиком својим;
7. Јер сам изнутра пун огња, и нема здравна жеста на тијелу мојем.
8. Изнамотох и веома ослабих, ричем од трина срца својега.
9. Господе! пред тобом су све жеље моје, и удисавне моје није од тебе сакривено.
10. Срце моје јако куца, остави ме снага моја, и вид очну мојих, ни нећа ми нема.
11. Другови моји и пријатељи моји видећи ране моје одступилише, далеко стоје ближњи моји.
12. Који траже душу моју замјештају замку, и који су ми залу ради, говоре о погибоду и по вас дан мисле о пријевари.
13. А ја као глух не чујем и као нијем који не отвора уста својих.
14. Ја сам као човјек који не чује или нема у устима својим правдања.
15. Јер тебе, Господе, чекам, ти отговарај за мене, Господе, Боже мој!
16. Јер рекох: да ми се не светле, да се не размећу нада мном, кад се спотакне нога моја.
17. Јер сам готов насти, и тута је моја снага са мном.
18. Признајем кривицу своју, и тужим ради гријеха својега.
19. Непријатељи моји живе, јаки су, и сила их има што ме ненавиде на правди.
20. Који ми враћају зло за добро, непријатељи су ми за то што сам пристао за добрим.
21. Немој ме оставити, Господе, Боже мој! немој се удаљити од мене.
22. Похитај у помоћ мени, Господе, спаситељу мој!

ПСАЛАМ 39.
Начелнику пјевачком Давида.

Рекох: чуваћу се на путовима својим да не згрјешим језиком својим; зачуваћу уста своја, док је безбожник преда мном.

2. Бијах нијем и гласа не пустих; мучах и о Добру. Али се тута моја водиче.

3. Запади се срце моје у мени, у ми-

8. Хоћу чинити вољу твоју, Боже мој, и закон је твој мени у срцу.
9. Казујем правду на сабору великом; све, уста својих не устављам; Господе, ти знаш.
10. Правде твоје не сакривам у срцу свом, казујем вјерност твоју и истину твоју, и не тајим милости твоје и истине твоје од сабора великог.
11. Господе, немој затворити срца својега од мене; милост твоја и истина твоја једнако нека ме чувају.
12. Јер ме опколише зла небројена; стиглоше ме неправде моје, да не могу гледати; има их више него косе на глави мојој, срце ме моје остави.
13. Господе, вољан буди избавити ме, Господе, похитај ми у помоћ.
14. Нек се постиде и посраме сви који траже погибао души мојој! Нек се врате награт и постиде који ми желе зло!
15. Нек се поврате у сметњи својој који ми говоре: ха! ха!
16. Нека се тјеше и веселе тобом сви који траже тебе, Господе, и који љубе спасење твоје, нека једнако говоре: велики Господ!
17. Ја сам несрећан и ништ, нека се Господ постара за ме! Ти си помоћ моја и избавитељ мој, Боже мој, не часи.

ПСАЛАМ 41.

Начелнику пјевачком. Псалом Давида.

Благо ономе који разумије ништету!

Господ ће га избавити у зли дан.

2. Господ ће га сачувати и поживиће га; биће блажен на земљи. Не ћеш га дати на вољу непријатељима твојим.

3. Господ ће га укрјепити болна на одру. Са свијем мјешап постељу његову у болести његовој.

4. Ја вичем: Господе! смили се на ме, испусти душу моју, сакрјешких ти.

5. Непријатељи моји говоре злобно за мене: „кад ће умрјети, и име његово погинути.“

6. И ако ко дође да ме види, ласка; срце његово слаже у себи непраду, и отишавши казује.

7. Шаћу о мени међу собом непријатељи моји, и мисле ми зло:

8. „Зна ствар дође на њега, легао је; веће ће више устати.“

9. И човјек мира мојега, у којег се удах, који јеђаше хљеб мој, подиже на ме пету.

10. Али ти, Господе, смили се на ме, и подити ме; а ја ћу им вратити.

11. По томе ћу познати да сам ти мио, ако се не узрадује непријатељ мој нада мном.

12. А мене цијела сачувај, и дај ми да стојим пред лицем твојим до вијека.

13. Благословен Бог Израјилев од вијека до вијека. Амин, амин.

ПСАЛАМ 42.

Начелнику пјевачком. Псалом Давида.

Као што кошуца тражи потоке, тако душа моја тражи тебе, Боже!

2. Једна је душа моја Бога, Бога живога, кад ћу доћи и показати се лицу Божијему?

3. Сузе су ми хљеб дан и ноћ, кад ми сваки дан говоре: гдје је Бог твој?

4. Душа се моја прољена кад се опоминем како сам ходио сред многота људства, ступао у дом Божији, а људство празнујући цјеваше и подвизиваше.

5. Што си клонула, Душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу га још славити, спаситеља мојега и Бога мојега.

6. Клонула је у мени Душа за то што те поинем у земљи Јорданској, на Ермону, на гори малој.

7. Бездана бездану дозивље гласом слапова твојих; све воде твоје и вели твоји на мене навалише.

8. Даљу је јављао Господ милост своју, а ноћу му је пјесма у мене, моли тва Богу живота мојега.

9. Рећи ћу Богу, граду својему: зашто си ме заборавио? зашто идем сјетан од пакости непријатељеве?

10. Који ми пакосте, пребијајући кости моје, ругају ми се говорећи ми сваки дан: гдје ти је Бог?

11. Што си клонула, Душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу га још славити, спаситеља мојега и Бога мојега.

ПСАЛАМ 43.

Суди ми Боже, и расправи парбу моју с народом рђавим! Од човјека непраднога и лукавога избави ме.

2. Јер си ти Бог крјепости моје; за шта си ме одбацио? За што идем сфр-ган од правости непријатељеве?
3. Пошља видјело своје и истину сво-ју, нека ме воде, и изведу на свету гору твоју и у дворове твоје.
4. Онда ћу приступити к жртвену Божијем, к Богу радости и весеља својега, и уз гусле славићу те, Боже, Боже мој!
5. Што си елонула, душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога, јер ћу га још славити, спаситеља мојега и Бога мојега.

ПСАЛАМ 44.

Начелнику пјевачком. Наук. Синова Корејских.

Боже, својим ушима слушасмо, очи нам наши приповиједаше дјело које си учинио у Њихово вријеме, у старо вријеме.
2. Руком својом изагнао си народе, а Њих послао; искоријенио си племена, а Њих намножио.
3. Јер не задобиле земље својим мачем, нити им млиница Њихова поможе, него твоја десница и твоја млиница, и свјетлост лица твојега, јер ти бијаху омиљели.
4. Боже, царо мој, ти си онај исти, пошљи помоћ Јакову!

5. С тобом ћемо њести непријатеље своје, и с именов твојим изгацићемо оне који устају на нас.
6. Јер се не уздам у лућ свој, нити ће ми мач мој помоћи.
7. Него ћеш нас ти избавити од непријатеља наших, и ненавидице наше пострамићеш.
8. Богом ћемо се хвалити сваки дан, и име твоје славићемо до вијека.
9. Али сад си нас поврдио и пострамио, и не идеш с војском нашим.
10. Обраћаш нас те бжежимо испред непријатеља, и непријатељи нас наши харају.
11. Дао си нас као овце да нас једу, и по народима растао си нас.
12. У бесцеље си продао народ свој, и нијеси му подигао цијене.
13. Дао си нас на подцијех сусједима нашим, да нам се ругају и срамоте нас који живе око нас.
14. Начинио си од нас причу у на-

ПСАЛАМ 45.

Начелнику пјевачком. Уз музикалну страву сосан. Корејских синова. Наук. Цјеска љубавна.

Тече из срца мојега ријеч добра; ре-кох: дјело је моје за цара; језик је мој трска хитрога писара.

2. Ти си најљепши између синова људских, благодат тече из уста твојих, јер те је благословио Бог до вијека.
3. Припалиш, јуваче, уз бедру своју мач свој, част своју и красоту своју.
4. И тако омићен похитјат, сједи на кола за истину и вротку правду, и десница ће твоја показати чудеса.
5. Оштре су стрјеле твоје; народи ће пасти под власт твоју; *простријелиће* срца непријатеља царевих.
6. Пријесто је твој, Боже, вјечан и непоколебљив; скиптар је царства твојега скиптар правце.
7. Љубиш правду и мрзиш на беззаконје; тога ради показа те, Боже, Бог

твој уљем радости више него другове твоје.

8. Све хаљине твоје *мириси* смирном, алојем и касиом. Који живе у дворима од Минијске слонове кости, они те весеље.

9. Царске кћери дворе те; с десне стране стоји царица у Офирском заводу.

10. Чуј, кћери, погледај и обрати к мени ухо своје, заборави народ свој и дом оца својега.

11. И цару ће омиљети љепота твоја; јер је он Господ твој, и њему се поклони.

12. Кћи Тирова *люби* ће с даровима, најбогатји у народу тебе ће молити.

13. Сва је украшена кћи царева изнутра, хаљина јој је златом исхићена.
14. У везеној *златни* воде је к цару; за вом воде в теби дјевојке, друге њезине.

15. Воје их весело и радосно, улазе у двор царев.

16. Мјесто отаца твојих биће синови твоји, поставићеш их кнезовима по свој земљи.

17. Учинићу да се не заборавља име твоје од кољена на кољено; по том ће те славити народи на вијек вијека.

ПСАЛАМ 46.

Начелнику пјевачком. Корејских синова. Уз музикалну страву аламот. Цјесна.

Бог нам је уточиште и сила, помоћник, који се у невољама брзо налази.

2. За то се не ћемо бојати, да би се земља помјестила, и горе се превалиде у срце морима.

3. Нека буци и књи вода Њихова, нека се планине тресе од вада Њихових;
4. Погоди весеље град Божиј, свети стан вишњег.

5. Бог је усред њега, не ће се помјесити, Бог му помаже од зоре.

6. Узбуцаше народи, задрмаше се царства; али он пусти глас свој и земља се растапаше.

7. Господ над војскама с нама је, бранич је наш Бог Јаковљев.

8. Ходите и видите дјела Господа, који учини чудеса на земљи,

9. Прекиде ратове до краја земље, луг преби, коље сломи, и кола сакже отњем.

10. Утолите и познајте да сам ја Бог; ја сам узвишен по народима, узвишен на земљи.

11. Господ над војскама с нама је, бранич је наш Бог Јаковљев.

ПСАЛАМ 47.

Начелнику пјевачком. Синова Корејских. Цјесам.

Сви народи, заплешите ругама, покланите Богу гласом радоснијем.

2. Јер је вишњи Господ страшан, цар је велики над свом земљом.

3. Повори нам народе и племена под ноге наше.

4. Избра нам достојање наше, красоту Јакова, који му омиље.

5. Иде Бог уз подвизивање, Господ уз глас трубно.

6. Појте Богу, појте; појте цару нашему, појте;

7. Јер је Бог цар од све земље, појте цјеску.

8. Бог царје над народима; Бог сједи на светом пријестолу свом.

9. Кнезови народни састављају се с народом Бога Аврамова. Јер су штитови земаљски Божији. Да је узвишен!

ПСАЛАМ 48.

Цјесна. Песам. Синова Корејских.

Велик је Господ и славан веома у граду Бога нашега, на снегот гори својој.

2. Прекрасна је висина, утјеха свој земљи гора Сион, на сјеверној страни *њезиној* град цара великога.

3. Бог у дворима његовијем зна се да је бранич.

4. Јер, гле, цареве се земаљски сабраше, али прођоше сви.

5. Видјеше и зачудише се, препалоше се и побјегоше.

6. Трепет обузе их ондаје, мучише се као породиља.

7. Вргом источним разбио си корабље Тарсиске.

8. Што слушамо то и видимо у граду Господа над војскама, у граду Бога нашега. Бог га утврди до вијека.

9. Казујемо, Боже, милост твоју усред цркви твоје.

10. Као што је име твоје, Боже, тако је и хвала твоја на крајевима земаљских; правде је пута десница твоја.

11. Нек се весели гора Сион, нек се

радују кћери Јудејске судова радн твојих.
12. Пођите око Сиона и обиђите га, избројте куле његове;
13. Погледајте бедеме његове, размотрите дворове његове, да приповиједате млађим нарашћајима.
14. Јер је онај Бог наш Бог у вијек и до вијека, он ће бити вођ наш до вјекна.

ПСАЛАМ 49.

Начелнику пјевачком. Синова Корејевих.
Псалм.

Слушајте ово сви народи, позате сви који живе по васиљеној,
2. Простаци и господо, богати и синоваси.
3. Уста ће моја казати премудрост, и срце моје рећи ће разум.
4. Пригнућу ухо своје к причи, узгусле ћу отворити загоњетку своју.
5. Чег да се бојим у зло дане, кад ме забоба мојих непријатеља опколн?
6. Који се уздате у силу своју, и хвалите се великијем богатством својим!
7. Човјек не ће никако брата ослободити, не ће дати Богу откуна за њ.
8. Велик је откуп за душу, и не ће бити нигда.
9. Да ко до вијека живи, и не види гроба.
10. Сви виде гађе умиру као и незналица и безумније што гину, и оставају другима имавне своје.
11. Они мисле да ће куће њихове трајати до вијека, и станови њихови оакољена на кољено; именима својим зову земље;
12. Али човјек у чисти не ће дуго остати, изданајчиће се са стоком, коју кољу.
13. Овај им се пут чини пробитачан, и који за њима иду, хвале мисли њихове;
14. Али ће их као овце затворити у пакао, смрт ће им бити пастир; и у путу ходиће по њима праведници, и обале њихов збрисаће пакао раставивши их с насељем.
15. Али ће Бог душу моју избавити из руку паклених; јер ме он прима.
16. Не бој се кад се ко богати, кад расте савана дома његова.
17. Јер кад умре, не ће ништа попи-

јети, нити ће лоћи за њим слава његова.

18. Јер душу његову благосиљају за живота његова, и славе тебе, што угађаш себи.
19. Али ће он отићи у стан отаца својих, гдје свијета нигда не виде.
20. Човјек у чисти, ако није разуман, изданајчиће се са стоком, коју кољу.

ПСАЛАМ 50.

Псалм Асафов.

Бог над боговима, Господ, говори, и дозива земљу од истока сунчаног да запада.
2. Са Сиона, који је врх красоте, јавља се Бог.
3. Иде Бог наш, и не мучи; пред њим је отањ који прождаре, око њега је бура велика.
4. Дозива небо огно и земљу, да суди народу својему:
5. „Скутите ми свеце моје, који су учили са мног завјет на жртви.
6. (И небеса олаксаше правду његову, јер је гњ судија Бог.)
7. Слауша, народе мој, што ћу ти казати, Израелу, што ћу ти јавити. Ја сам Бог, Бог твој.
8. Не ћу те за жртве твоје карати; жртве жртве паљенице свагда су преда мног.
9. Не треба ми узимати телета из дома твојега, ни јариња из горона твојих.
10. Јер је моје све горско звијерје, и стока по планинама на тисуће.
11. Знаи све птице по горана, и кракота пољска преда мног.
12. Да огладним, не бих теби рекао, јер је моја васиљена и све што је у бој.
13. Зар ја једем месо волујско, или крв јарећу пијем?
14. Принес Богу хвалу на жртву, и извршу вишему зајете своје.
15. Призови ме у невољи својој, избавићу те, и ти ме прослави.“
16. А безбожнику рече Бог: за што казујеш уредбе моје и носиш завјет мој у усима својима?
17. А сам мрзиш на науку, и рјечи моје бапаш за леђа.
18. Кад видиш лупежа, пристајеш с њим, и с прељубочницима имаш дјел.

19. Уста си своја пустио да говоре зло, и језик твој плете пријеваре.

20. Сједиш и говориш на брата својега, сива матере своје онадаш.

21. Ти си го чинио, ја мучах, а ти помисли да сам ја као ти. Обливићу те, метнућу ти пред очи *грјехе твоје*.

22. Разумијте ово који заборавајете Бога! иначе ћу зработити, па не ће нико избавити.
23. Онај мене поштује који приноси хвалу на жртву и који је путем на опазу. Ја ћу му показати спасене Бојине.

ПСАЛАМ 51.

Начелнику пјевачком. Псалм Давидов. Кад му дође пророк Натан, по што би код Висаваје.

Смилуј се на ме, Боже, по милости својој, и по великој добродоти својој очисти безакоње моје.

2. Опери ме добро од безакоња мојега, и од грјеха мојега очисти ме.

3. Јер ја знам пријеступе своје, и грјех је мој једнако преда мног.

4. Самоме теби згрјехих, и на твоје очи зло учиних, а ти си праведан у рјечима својим и чист у суду својем.

5. Гле, у безакоњу родих се, и у грјеху затрудне мати моја мном.

6. Гле, истину љубиш у срцу, и изнутра јављаш ми мудрост.

7. Поврочи ме испом, и очистићу се; уни ме, и бићу брљан од снјегана.

8. Дај ми да слушај радост и весеље, да се прену кости које си потрљо.

9. Одрати лице своје од грјеха мојих, и сва безакоња моја очисти.

10. Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени.

11. Немој ме одринути од лица својега, и светогана Духа својега немој узети од мене.

12. Врати ми радост спасења својега, и дух владалачи нека ме поткријепи.

13. Научићу безаконике путовима твојим, и грјешници к теби ће се обратити.

14. Избави ме од крви, Боже, Боже, спасијтељу мој, и језик ће мој гласити правду твоју.

15. Господе! отвори уста моја, и она ће изговарати хвалу твоју.

16. Јер жртве не њеп: ја бих је приносио; за жртве паљенице не марши.

17. Жртва је Богу дух скрушен, срца скрушена и понижена не одобријеш, Боже.

18. По добродоти својој, Господе, чини добро Сиону, подијни зидове Јерусалимске.

19. Онда ће бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; она ће метати на жртвеник твој теоче.

ПСАЛАМ 52.

Начелнику пјевачком. Наук Давидов. Кад дође донг Идумејан и проказа Саулу и рече му да је Давид дошао у кућу Ахисекову.

Што се хвалиш неваљалством, силни? Милост је Божија сваки дан са мном.

2. Неправду измишља језик твој; он је у тебе као бритва наоштрена, лукави!

3. Волиш зло него добро, волиш лажати него истину говорити.

4. Љубиш свакојаке рјечи од погани, и језик лукав.

5. Тота ради Бог ће те поразити са свијем, избациће те и ишчупаће те из стана, и коријен твој из земље жи-

вијек.

6. Видјеће праведници и побојаће се, и подсмиваће му се:

7. Гле човјека који не држаше у Боју врлести своје, него се уздаше у величину богатства својега, и утврђиваше се злоћом својом.

8. А ја, као маслина зелена у дому Господњем, уздам се у милост Божију без престанка и до вијека.

9. До вијека ћу хвалити тебе, јер добро чиниш, и уздаћу се у име твоје; јер си добар к свецима својим.

ПСАЛАМ 53.

Начелнику пјевачком. Уз свирачу. Наук Давидов.

Рече безумник у срцу својем: нема Бога; пронаваљалише се и задрљеше у безакоњу, нема никога добро да твори.

2. Бог с неба погледа на синове човјеције да види има ли који разуман, и тражи ли који Бога.

3. Сви застранише, сви се покварише, нема никога добро да твори, нема ни једногана.

4. Зар не ће да се оразуме који год чине безакоње, једу народ мој како што једу хљеб, и не призивају Бога?

5. Дрхтаће од страха гдје страха не-

ма. Јер ће Бог расути кости онијех који устају на тебе. Ти ћеш их посрамити, јер их Бог одржае.

6. Ко ће послати са Сиона спасење Израелу? Кад Бог поврати заробљени народ свој, радоваће се Јаков, ведалиће се Израел.

ПСЛАМ 54.

Начелнику пјевачком. Уз гласце. Наук Давидов. Кад дођоше ђивели и казаше Саулу: Давид се крије код нас.

Боже! именом својим помози ми, и крпошћу својом одбрани ме на суду.
2. Боже! усладиши молитву моју, чуј ријечи уста мојих.

3. Јер туђини усташе на ме, и силни траже душу моју; немају Бога пред собом.

4. Гле, Бог је помоћник мој, Господ даје снагу души мојој.

5. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истребиће их.

6. Радо ћу пријети жртву, прослављу име твоје, Господе, јер је добро.

7. Јер ме избављаш из сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

ПСЛАМ 55.

Начелнику пјевачком. Уз гласце. Наук Давидов.

Услани, Боже, молитву моју, и немој се сакрити од мољача мојега.

2. Пази, и саслушај ме; привиди у јаду свом и уздишем.

3. Од ваке непријатељске и од досаде безбожничке; јер дижу на ме зло, и у пневу гоне ме.

4. Срце је моје уздретало у мени, и страх смртни попаде ме;

5. Страх и трепет дође на ме, и гроза подузе ме.

6. И рекох: во би ми дво крила голубиња? ја бих одлетео и починуо;

7. Далеко бих побјегао, и настанео се у пустињи.

8. Похиташо бих да утечем од вихора и од буре.

9. Порази, Господе, и раздијели језике вихове, јер видим насиље и свађу у граду;

10. Даву и ноћу то ходи по зидовима његовим; злочинство је и мука посред њега.

11. Усред њега је погибио, с улице

његове не одлази пријавара и лукавство.

12. Јер не руки ме непријатељ мој, то бих поднио; не устаје на ме јавни ненавидниче, од њега бих се сакрио.

13. Него ти који си ми био то што ја сам, друг мој и знанац мој,

14. С којим ми беше радост дијелити народни.

15. Нека их уграби смрт, нека живи сићу у пакао, јер је злочинство у стану вихову и у њима.

16. Ја Бога призивљем, и Господ ће ме спасти.

17. Вечером и јутром и у по дне тужим и уздишем, и чуће глас мој;

18. Учиниће, те ће душа моја бити мирна од онијех који нападају на ме, јер их много имам.

19. Да услиши, и укроти их Бог, који живи од вијека; јер се не мијењају и не боје се Бога.

20. Дижу руке своје на оне који су с њима у миру, и раскидају своју дружбу.

21. Уста су им мека као масло, а на срцу им је рат. Ријечи су им бавље од уља, али су толи мачеви.

22. Стави на Господа бреме своје, и он ће те поткријепити. Не ће даги до вијека праведнику да посрне.

23. Ти ћеш их, Боже, свалити у јаду погибли; крвопије и лукави не ће саставити половине дана својих. А ја се у тебе уздам.

ПСЛАМ 56.

Начелнику пјевачком. О највећој голубици на далеку. Запис Давидов, кад га филистинци ухватише у Гету.

Смиди се на ме, Боже, јер којек хоће да ме прогута, непријатељ ме снаки дан приућешује.

2. Непријатељи моји сваки дан траже да ме прогутају; јер многи нападају на ме около.

3. Кад ме је страх, ја се у тебе уздам.

4. Богом се хвалим за ријеч његову; у Бога се уздам, не бојам се; шта ће ми учинити тијело?

5. Сваки дан изврћу ријечи моје; што год мислае, све мени о заду.

6. Скупуљају се, прикривају се, пазе

за петама мојима; јер траже душу моју.

7. Кад оваке злобе избави од њих, у гриву обори народе, Боже.

8. У тебе је изборјено моје потупање, сече се моје чувају у суду код тебе, оне су у књизи твојој.

9. Непријатељи моји уступају натраг, кад тебе призивљем; по том знам да је Бог са мном.

10. Богом се хвалим за ријеч његову, Господом се хвалим за ријеч његову.

11. У Бога се уздам, не бојам се; шта ће ми учинити човјек?

12. Теби сам се, Боже, завјетовао; тебе ћу хвалити;

13. Јер си избавио душу моју од смрти, ноге моје од спотицања, да бих ходио пред лицем Божијим, у свјетлости живијех.

ПСЛАМ 57.

Начелнику пјевачком. Немој поубити. Запис Давидов, кад га Саула утече у пећину.

Смиди се на ме, Боже, смиди се на ме; јер се у тебе узда душа моја, и под сјен крила твојих склањам се док не прођу невоље.

2. Призивам Бога вишњег, Бога, који ми добро чини;

3. Да пошље се неба и сачува ме, да посрами онога који тражи да ме прожаре; да пошље Бог милост своју и истину своју.

4. Душа је моја међу лавонима, лежим међу онима који лину пламеном.

Зуби су синова људских копча и стрижде, и вихов јесив мач оштар.

5. Узвиси се више небеса, Боже, по свој земљи нека буде слава твоја!

6. Метнуше замку ногама мојима, и стеклоше душу моју, ископаше преда мном јаду, и слави падоше у њу.

7. Утврдио се срце моје, Боже, утврдио се срце моје; превађу те и славићу.

8. Пробуди се, славо моја, пробуди се, исаљигре и гуслае; устаћу рано.

9. Хвалићу Господа по народима, приједу ти по племенима.

10. Јер је велика до небеса милост твоја, и истина твоја до облака.

11. Узвиси се више небеса, Боже, по свој земљи нека буде слава твоја!

ПСЛАМ 58.

Начелнику пјевачком. Немој поубити. Запис Давидов.

Говорите ли заиста истину, силни, судите ли право, синови човјечји?

2. Та, безакоња састављате у срцу, међете на мјерила злочинства руку своју на земљи.

3. Од самога рођења застранише законници, од утробе материне гугарају говорени лаж.

4. У њима је јед као јед змијини, као глатке аспиде, која затискује ухо своје,

5. Која не чује гласа бајачу, врачару, вјешту у врачану.

6. Боже! подоми им зубе у устима виховијем; разбји челустни лавонима, Господе!

7. Нек се пролију као вода, и нестане их. Кад пусте стрижде, нека буду као сломљене.

8. Као пуж, који се рашчиња, нека ипчидае; као дијете, које жена побаци, нека не виде сунца.

9. Прије него котлови вапи осјете толоту од потпаљена трња, и сирово и нагорјело нека разнесе вихор.

10. Обрадоваће се праведник кад види освету, опраће ноге своје у грви безбожничковој.

11. И рећи ће људи: заиста има плода праведнику! заиста је Бог судија пра земљи!

ПСЛАМ 59.

Начелнику пјевачком. Немој поубити. Запис Давидов, кад Саула посла да чувају кулу да би га убили.

Избави ме од непријатеља мојих, Боже мој, и од онијех, што устају на ме, закљони ме.

2. Избави ме од онијех који чине безаконе, и од крвопица сачувај ме.

3. Ево зло напишљају души мојој, скупљају се на ме силни, без кривиче моје и без гријеха мојега, Господе.

4. Без кривиче моје стечу се и оружају се; устани за мене, и гледај.

5. Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израилев, пробуди се, објави све оне народе, немој позваљити одметника.

6. Нек се врате у вече, лају као пси, и иду ово града.

7. Ево руке језиком својим, мач им је у устима, јер, *своје*, ко ће чути?
8. Али ти ћеш се, Господе, смирати њима и послати све *ове* народе.
9. Они су јаки, али ја на тебе погледам, јер си ти Бог чувар мој.
10. Јер, који ме милује, иде предамном, Бог ми даје *без страха* да гледам непријатеље своје.
11. Немој их побити, да не би заборавно народ мој; расли их силом својом и обори их, Господе, браначу наш.
12. За грљех уста њихових, за речи језика њихова; нех се ухватје у оходности својој за клетву и лаж коју су говорили.
13. Расли у гъеву, расли, да их не ма; и нека познаду да Бог влада над Јаковом и до крајева земаљских.
14. Нех се врате у вече, лажу као пси, и иду око града.
15. Нека тумарају тражећи хране, и не наситиши се нека ноћи проводе.
16. А ја ћу пјенати силу твоју, рано у јутру гласити милост твоју; јер си ми био обрана и уточиште у дан невоље моје.
17. Славо моја! теби ћу пјенати, јер си ти Бог чувар мој, Бог који ме милује.

ПСАЛАМ 60.

Начелнику пјезачком. Уз *мизикалну страву* сушан елџ. Залце Давидов. За учеш; кад војска са Сирјом Месопотамском и са Сирјом Сонаком, и кад Јоан враћајући се побједи Диана-ест тесуна Идумојана на савном пољу.

- Божје, расудио си се на нас, расуо си нас, гъевно си се; поврати нас.
2. Затресао си земљу, и развалио си њака.
3. Дао си народу својему да позна љуту *мелолу*, напојио си нас вина од којег се занесосмо.
4. Подигни заставу за оне који те се боје, да утеку од љуба.
5. Да се љубаве мили твоји. Помози десницом својом и усилиши ме.
6. Бог рече у светињи својој: *весељиву се, раздијелићу Сином, и долину Сомот раздерићу.*
7. Мој је Галад, мој је Манасја, Јереж је врјепост главе моје, Јуда скиптар мој.
8. Моав чаша моја, из које се умивам,

- ја, тврди град и пристаниште мени је у Богу.
8. Народе! узди се у њега у свако доба; изливајте пред њим срце своје; Бог је наше уточиште.
9. Та, синови су простачки ништа, синови су господски лаж, да се мегну на мерила, билан би лажни него ништа.
10. Не уздијте се у власт њих у отиманье, немојте бити ништави; кад рече богаташ, не дајте да вам срце прионе за њ.
11. Једном рече Бог и више пута чух. да је врјепост у Бога.
12. И у тебе је, Господе, милост; јер ти плаћаш свакоме по дјелима његовијем.

ПСАЛАМ 63.

Псалом Давидов, кад борише у пустињи Јудејској.

- Божје! ти си Бог мој, к теби раним, жедна је тебе душа моја, за тобом чезне тијело моје у земљи сухој, жедној и безводној.
2. Тако бих те угледао у светињи, да бих видно славу твоју и славу твоју.
3. Јер је доброта твоја боља од живота. уста би моја хвалила тебе;
4. Тако бих те благосиљао за живота свога, у име твоје подигао бих руке своје.
5. Као салом и уљем наситила би се душа моја, и радоснијем гласом хвалила би те уста моја.
6. Кад те се сјећам на постели, *све* војне страже размишљам о теби.
7. Јер си ти помоћ моја, и у сјену крила твојих веео сам се.
8. Душа се моја придијелила за тебе, десница твоја држи ме.
9. Који траже погибао души мојој, они ће отићи под земљу.
10. Изгинуће од мача, и допашће лицима.
11. А цар ће се вееелити о Богу, хвалиће се сваки који се куну њим, кад се затресу уста онима који говоре лаж.

ПСАЛАМ 64.

Начелнику пјезачком. Псалом Давидов. Чуј, Божје, глас мој у јаду мој; од страшнога непријатеља саувај живот мој.

2. Сакриј ме од гомила безаконика, од чете злочинаца,
3. Који њиштрише језик свој као мач, стрјељају рјечника, које задишу рани,
4. Да би из погаје убили правотога. Из невада ударају на њ и не боје се;
5. Утврђују себе у зашћем намјерама, договарају се како ће замес сакрити, веле: *ко ће их видјети?*
6. Измишљају злочинства и *говору*; свршено је! шта ће се радити, смишљено је! А што је унутра и срце у човјека дубоко је.
7. Али ће их Бог поразити; удариће их стрјеља из невада.
8. Обориће један другога језиком својим. Ко их год види, бржећаће од њих.
9. Сви ће се људи бојати и казиваће чудо Божје, и познаће у томе дјело његово.
10. А праведни ће се вееелити о Господу и уздиће се у њега, и хвалиће се сви који су права срца.

ПСАЛАМ 65.

Начелнику пјезачком. Псалом Давидов. Цресеи.

- У теби је уздиње, Божје, теби припада хвала на Сиону, и теби се изврћују завјети.
2. Ти салунаш молитву; к теби долази свако тијело.
3. Безаконя ме притискују, ти ћеш очистити грјехе наше.
4. Благо ономе кога избираш и пришап, да живи у двору твој! Наситићемо се добром дома твојега, светином прве твоје.
5. Дивно нам одговараш по правди својој, Божје, спасићељу наш, узданимо се савијех крајева земаљских, и народи преко мора дладеко.
6. Који си поставио горе својом силом, опасао се јачином,
7. Који утицаваш хуку морску, хуку вала њихових и буњу по народима!
8. Боје се твојих чудеса који живе на крајевима земаљским; све што се јавља јутром и вечером ти будиш да слави теб.
9. Надгледаш земљу и заливаш је, обилно је обогатаваш; поток је Божји пун воде, спремаш за њих жито, јер си тако уредио.

10. Бразде њезине налазаш, равниниш гуде њезине, кининим кањлама раз- мекнаваш је, благосиљаш је да рађа.
11. Ти вренчаваш годину, којој добро чиниш; стоне су твоје пуне масти.
12. Тију паше по пустињама, и хумо- ви се опасују радошћу.
13. Луце се осипају стадима, и поља се заодијевају пшеницом; веседе се и пјевају.

ПСАЛАМ 66.

Начелнику пјесачком. Цјесма. Псалом.

1. Поклони Богу, сва земљо!
2. Зацјевајте славу имену његову, да- те му хвалу и славу.
3. Речите Богу: како си страпан у дјелима својим! ради велике силе твоје ласкају ти непријатељи твоји.
4. Сва земља нек се поклони теби и поје теби, нека поје имену твојему.
5. Ходите и видите дјела Бога стра-шнога у дјелима својим над синови-ма људским.
6. Он је претворио море у сукопу, трекно ријеке пријеромо ногама; онда је мо се веселили о њему.
7. Ваада силом својом у вијек, очи његове гледају на народе. Бунтовници, а се нијесте подигли!
8. Благосиљајте, народи, Бога наше- га, и гласите хвалу њему.
9. (Он је деровано души нашој живот, и није дао да поклизне нога наша.
10. Ти си нас окушао, Боже, прето- лио си нас, као сребро што се преташа.
11. Увео си нас у мрежу, метнуо си бреме на леђа наша.
12. Дао си нас у јерам човјеку, уфо- смо у огњак и у воду; али си нас извео на одмор.
13. Ући ћу у дом твој са жртвама што се сажиху, извршићу ти завјете своје,
14. Које рекосе уста моја, и каза је- зик мој у трескоби мојој.
15. Жртве паљенице прегиме ћу ти принијети с димом од претимце ов- нудске, приносићу ти теоче с жарњима.
16. Ходите, чујте сви који се борите Бога, ја ћу вам казати шта је учинио души мојој.
17. К њему завнихах устима својим, и језиком својим прославих га.

18. Да сам видно у срцу свом беза- кове, не би ме усалишио Господ.
19. Али Бог усалиши, прими глас мо- љења мојега.
20. Благословен Бог, који не одврже молитве моје и не остави ме без милос- ти своје!

ПСАЛАМ 67.

Начелнику пјесачком. Уз гласце. Псалом. Цјесма.

1. Боже, буди нам милостив и благоси- љај нас, обасјавај нас лицем својим,
2. Да би се знао на земљи пут твој, по свима народима спасене твоје.
3. Да те славе народи, Боже, да те славе сви народи!
4. Да се веседе и радују племена; јер судиш народима право, и племенима на земљи управљаш.
5. Да те славе народи, Боже, да те славе сви народи!
6. Земља даде плод свој. Да нас бла- госиља Бог, Бог наш!
7. Да нас благосиља Бог, и да га се боје сви крајеви земаљски!

ПСАЛАМ 68.

Начелнику пјесачком. Давидов Псалом. Цјесма.

1. Устаће Бог, и расће се непријатељи његови, и побјећи ће од лица његова који мрзе на њ.
2. Ти ћеш их развагати као дим што се разгони; као што се восак топи од огња, тако ће безбожници изгинути од лица Божијега.
3. А праведници ће се веселити, ра- доваће се пред Богом, и славити у радости.
4. Појте Богу, попијевајте имену ње- гову; равните пут ономе што иде пре- ко пустиње; Господ му је име, радујте му се.
5. Отпај се сиротама и судија удови- цама Бог у светоме стану свом.
6. Бог самцима даје задругу, сужње изводи на мјеста обилава, а непоговорни живе гдје је суша.
7. Боже! кад си ишао пред народом својим, кад си ишао преко пустиње, 8. Земља се тресјаше, и небо се рас- тапаше од лица Божијега, и овај Синај од лица Бога, Бога Израјљева.
9. Благодатни си джед изливао, Бо-

же, и кад икневагаше достојање твоје, ти си га кријепио.

10. Стадо твоје живљаше ондје; по доброту својој, Боже, ти си готовно струку јадноме.

11. Господ даје ријеч; гласника ве- личије мноштво.

12. Царевн над војскама бјезе, бје- же, а која сједи дома, дјела пшени.

13. Смиривши се у својим крајевима, ни сте као готурбца, којој су крила посредена а перје јој се злати.

14. Кад је свемогући расипао цареве на овој земљи, она се блисташе као снујег на Селмону.

15. Гора је Васанска гора Божија; гора је Васанска гора хумовита.

16. За што гледасте завидљиво, горе хумовите? Ђво гора, на којој омиље Богу живјети, и на којој ће Господ живјети до вјека.

17. Кога Божијих има сила, тисуће тисућа. Међу њима је Господ, Синај у светивн.

18. Ти си изашао на висину, довео си робље, примио дарове за људе, а и за оне који се противе да ојдуге на- ставиш, Господе Боже!

19. Благословен Господ сваки дан! Ато нас ко претовара, Бог наш помаже.

20. Овај је Бог наш Бог спаситељ, у власти су Господу врата смрти.

21. Господ сатраје главу непријате- љима својим и властаоу тјеме онога ко- ји остаје у безакоњу својем.

22. Рече Господ: од Бусана ћу до- вести, доведићу из дубине морске,

23. Да ти огресе ногу у крви не- пријатељској и језик паса твојих да је ласе.

24. Видјеше како идеш, Боже, како свето иде Бог мој, цар мој.

25. Напријед иђаху пјевачи, за њима свирачи сред дјевојака с бубњима:

26. „На сабору благосиљајте Господа Бога, који сте из извора Израјљева!“

27. Ондје младци Венецијани, старје- шина њихов; кнезови Јудини, владо- ци њихови; кнезови Завадонови, кне- зови Нефталмови.

28. Бог твој даровао ти је силу. Утвр- ди Боже ово што си учинио за нас!

29. У цркви твојој, у Јерусалиму, ца- реви ће приносити даре.

30. Укроти звијер у рити, крд воло-

ва, с теонима народа, да би понадали мреда тобом са шиклама сребра; расли народе који желе бојене.

31. Доћи ће властела из Мисира, Етиопија ће пружити руке своје к Богу.

32. Царства земаљска, појте Богу, по- пијевајте Господу,

33. Који сједи на небесима небеса искомских. Ђво грми гласом јаким.

34. Дајте славу Богу; величанство је његово над Израјљем и сила његова на обмашима.

35. Диван си, Боже, у светивн сво- јој! Бог Израјљев даје силу и крпелост народу. Благословен Бог!

ПСАЛАМ 69.

Начелнику пјесачком. Уз музичку струву сосанин. Псалом Давидов.

1. Помози ми, Боже, јер дође вода до душе.

2. Пронадам у дубоком глнбу, гдје нема дана, тоном води у дубине, и вали ме затрноваћу.

3. Изнемогох вичући, промуче ми гр- ло, побиеђаше ми очи погледајући Бога.

4. Онјих који мрзе на ме ни за шту има више него косе на глави мојој ослише који хоће да ме погубе, даж љави непријатељи моји. Што нијесаа отимао, каља да вралим.

5. Боже! ти знаш је ми у мени безу- мље, и кривце моје нијесу сакривене од тебе.

6. Немој да се постиде у мени који се уздају у тебе, Господе, Господе над војскама! Немој да се посраме у мени који траже тебе, Боже Израјљев!

7. Јер тебе ради подносим руг, и сра- мота попаде лице моје.

8. Туђин постадох браћи својој, и незан синовица матери своје.

9. Јер ревност за кућу твоју једе ме, и ружења онјих који тебе руже пада- ју на ме.

10. Плачем, постам се дупом својом, и то ми се прима за зло:

11. Мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им прича.

12. О мени се разговарају сједећи на вратима, нијући вино пјевају ме.

13. А ја се молим теби, Господе; при- јеме је да се смиљеш, Боже; по вели-

7. Оа дебѣине избуљено им је око, срце пуно блале.
8. Подсмјивају се, пакосно говоре о насиљу, охоло говоре.
9. Уста своја дижу у небо, и земљу промази језик њихов.
10. И за то се онамо наварају меки из народа његова, и пију воду из пуна извора.
11. И говоре: како ће разабрати Бог? зар виши зна?
12. Па ето, ови безбожници срећни на свијету уможавају богатство.
13. Зар дакле узаладу чистим срце своје, и умилав безазелношћу руке своје,
14. Допадам рана сваки дан, и муче свако јутро?
15. Кад бих кавао: говорићу као и они, изневерјено бих род синова твојих.
16. И тако стадох размисљати да бих ово разумио; али то бјеше тешко у очима мојима.
17. Док најпослије уђох у светињу Божију, и дознах крај њихов.
18. Та на кљазвом мјесту поставио си их, и бацаш их у пропаст!
19. Како за час пропадају, гину, не стаје их од ненадне страхоте!
20. Као сан, кад се човјек пробуди, тако пробудивши из Господа, у ништа обраћаш утвару њихову.
21. Кад кљизаше срце моје и растрзах се у себи,
22. Тада бјях незналица и не разумјех; као живинче бијих пред тобом.
23. Али сам свагда код тебе, ти ме држиш за десну руку.
24. По својој вољи водил ме, и послије ћеш ме одвести у славу.
25. Кога имам на небу? и с тобом ничега не ћу на земљи.
26. Чевне за тобом тјело моје и срце моје; Бог је град срца мојега и дио мој до вијека.
27. Јер ево који одступаше од тебе, гину; ти истребљиваш свакога који чини прегљубу остављајући тебе.
28. А мени је дооро бити близу Бога. На Господа полагај надење своје, и казиваћу сва чуда твоја.
- ПСАЛАМ 74.
Наук Асафов.
- Оа што се, Боже, срдиш на нас дуго; дими се гњев твој на овце паше твоје?

- опомени се како ти се безумник руга сваки дан!
23. Не заборава објести непријатеља својих, више, коју једнако дижу противници твоји!
- ПСАЛАМ 75.
Начелнику пјесачком. Немој погубити. Псалом Асафов. Пјесма.
- Хвалимо те, Боже, хвалимо; близу је име твоје. *За тебе* казују чуда твоја.
2. "Кад видим да је пријатељ, судићу право.
3. Ныка се земља са свијема који живе на вој, ја утврђујем ступове њезине."
4. Кажем хвалишмама: не хвалите се, и безаконичима: не дижите рога.
5. Не дижите у вис рога својега, не говорите тврдоглаво.
6. Јер узвишнвање не долази ни од истока ни од запада ни од пустиње;
7. Нето је Бог судија, једнога понижује а другога узвишује.
8. Јер је чаша у руди Господу, вино ври, наточи је пучу, и раздаје из ње. И талог ће њезин прогутати, испиће сви безбожници на земљи.
9. А ја ћу казивати до вијека, пјеваћу Богу Јаковљеву.
10. "Све ћу ротове безбожничима помолити, а ротови праведникови узвишиће се."
- ПСАЛАМ 76.
Начелнику пјесачком. Уз жинце. Псалом Асафов. Пјесма.
- Зна се у Јудеји за Бога, у Израилја је велико име његово.
2. У Салмију је стан његов и насеље његово на Сиону.
3. Она је положио крилате *стријеле* луку, штит и мач и рат.
4. Ти си свијетло; дивнији од гора хладућних.
5. Који су јуначког срца посташе плајен, заспе сваком својим, и јуначи не нахоће руку своју.
6. Оа пријетне твоје, Боже Јаковљев, дрвјемљу кола и коњ.
7. Ти си страхан, и ко ће се одржави пред лицем твојим кад се разгњевини?
8. С неба јављаш суд; земља се препада и мучи.
9. Кад Бог устаје на суд, да положе сина који страдају на земљи.

10. И гњев људски обраћа се у славу теби, кад се једном овапеш гњевом.
11. Пољажите и изврнујте завјесте Господу Богу својему; сви који сте око њега, носите даре страшноме.
12. Он укроћаваш дух кнезовима, он је страхан царевима земљаскима.

ПСАЛАМ 77.

Начелнику пјесача Палтиновјех. Асафов. Псалом.

- Глас мој *иде* к Богу, и ја призиљем њега; глас мој *иде* к Богу, и он ће ме услаштити.
2. У дан гуте своје тражих Господа; ноћу је рука моја подигнута, и не спуста се; душа моја не ће да се утјеши.
3. Поминњем Бога, и уздишем; размисљам, и трне дух мој.
4. Држим очи своје да су будне; клону сам, и не могу говорити.
5. Пребраћам старе дане и године оа вијекова.
6. Опонињем се пресам својих коћу; разговарам се са срцем својим, и испитујем дух свој:
7. "Зар ће се до вијека гњевити на нас Господ, и не ће више љубити?"
8. Зар је за свагда престала милост његова, и ријеч се презинула од кољена на кољено?
9. Зар је заборавао милостив бити и у гњеву затворно милосрђе своје?"
10. И рекох: жалосна је за мене ова промјена деснице вишњега.
11. Памтим дјела Господња; памтим пређашње чудо твоје.
12. Мислио сам о свијем дјелима твојим, размисљао о радњи твојој;
13. Боже! пут је твој свет; који је Бог тако велик као Бог *наш*?
14. Ти си Бог, који си чинио чуда, показивао снагу своју лећу народима;
15. Мишином си обранио народ свој, синове Јаковљеве и Јосифове.
16. Видјеше те воде, Боже, видјеше те воде, и устрепташе, и бездане се задрмаше.
17. Из облака кљизаше вода, облаци даваху глас, и стрјелаше твоје лећу.
18. Грмљаву громови твоји по небу; мугње твоје сјеняху по васиљеној, земља се тресичаше и вишаше.
19. По мору објаше пут твој, и стазе

твоје по великој води, и траг твој не познаваше се.
20. Водио си народ свој као овце руком Мојсијевој и Ароновој.

ПСАЛАМ 78.

Наук Асафов.

Чуј, народе мој, наук мој, прични ухо своје к ријечима уста мојих.
2. Отворам за причу уста своја, ка- заћу старе приповијетке.
3. Што слушамо и дознасмо, и што нам казиваше они наши.

4. Не ћемо заглати од дјецe њихо- не, нараштају позном јавићемо славу Господњу и силу његову и чудеса која је учинио.
5. Свједочанство подиже у Јакову, и у Израилу постани закон, који даде онима нашим да га предаду дјеци својој;
6. Да би знао потоњи нараштај, дје- ца која ће се родити, па и они да би казивали својој дјечи
7. Да подлажу на Бога налање своје, и не заборавају дјела Божијих, и за- повијести његове да држе;
8. И да не буду као они њихови, род невалањо и упоран, род који не бјеше тврда срцем својим, нити вјеран Богу духом својим.
9. Синови Јефремови наоружани, ко- ји стрјељачују из лука, вратили се на- траг, кад бијаше бој.
10. Не сачуваше завјета Божијег, и по закону његову не хтјеше ходити.
11. Заборавише дјела његова, и чу- деса, која им је показао,
12. Како пред онима њиховијем учи- ни чудеса у земљи Мисирској, на по- љу Соану;
13. Раздвоји море, и проведе их, од воде начини зид;
14. И води их дању облаком, и сву ноћ свјетлијем огњем;
15. Раскида стигене у пустињи, и по- ни их као из велике бездане;
16. Изводи потоке из камена, и води воду ријекама.
17. Али они још једнако гријешеше њему, и гњеваше вишења у пустињи.
18. И винуше Бога у срцу свом, ишту- њи јела по вољи својој,
19. И викаше на Бога, и рекоше:

„може ли Бог зготовити грису у пу- стини?”
20. Ево! он удари у камен, и потече вода, и ријече устадоше; може ли и хлеба дати? хоће ли и меса поставити народу својему?”
21. Господ чу и разљути се, и огњ се разгорје на Јакова, и гњев се поди- же на Израилъ.
22. Јер не вјероваше Богу и не уз- даше се у помоћ његову.
23. Тада заповједи облацима одогно, и отвори врата небеса,
24. И пусти, те им подаждје мана за јело, и хљеб небески даде им.
25. Хљеба анђелскога јеђаше човјек; посла им јела до ситости.
26. Пусти небом устоку, и наведе си- лом својом југ;
27. И као прахом засу их месом, и као ријеском морским птицама крилатим;
28. Побаца их сред окола њихова, око шатора њиховијех.
29. И наведоше се и даде им што су жељели.
30. Али их још и не прође жеља, још бјеше јело у устима њиховијем,
31. Гњев се Божији подиже на њих и помори нај јаче међу њима, и младије у Израилу побји.
32. Преко света тога још гријешеше, и не вјероваше чудесима његовијем.
33. И пусти, те дани њихови пролази- ше узалуђ, и године њихове у страху.
34. Кад их убијаше, онда пригледашу к њему, и обраћаху се и искаху Бога;
35. И помињаху да је Бог обрана њи- хова, и вишњи избавитељ њихов.
36. Даскаху му устима својима, и је- зиком својим лагашу му.
37. А срце њихово не бјеше њему вјерно, и не бијашу тврди у зајјету ње- гову.
38. Али он бјеше милостив, и по- криваше грјех, и не помори их, често устављаше гњев свој, и не подизаше све јарости своје.
39. Опомињаше се да су тјјело, вје- тар, који пролави и не враћа се.
40. Колико га пута расрднише у пу- стини, и увриједише у земљи гдје се не живи!
41. Све на ново кушаше Бога, и све- ца Израилъева дражише.

42. Не сјѣнаше се руке његове и да- на, у који их избави из невоље,
43. У који учини у Мисиру знаке сво- је и чудеса своја на пољу Соану;
44. И поврваше у крв ријекe њихове и потоке њихове, да не могуће пити.
45. Посла на њих бубице да их ко- љу, и жабе да их море.
46. Ђетину њихову даде прву, и му- ру њихову саканашица.
47. Винограда њихове побји градом, и смовке њихове сланом.
48. Граду предаде стоку њихову, и стада њихова муњи.
49. Посла на њих огњени гњев свој, јарост, срдњу и мржњу, чету змијех анђела.
50. Равни стазу гњеву својему, не чу- ва душа њиховијех од смрти, и живот њихов предаде помору.
51. Побји све првенце у Мисиру, пр- вни пород по колѣбама Хамовијем.
52. И поведе народ свој као овце, и води их као стадо преко пустиње.
53. Води их покудаво, и они се не бојаше, а непријатеље њихове затрпа море.
54. И доведе их на мјесто светиње своје, на ову гору, коју задоби десница његова.
55. Одагна испред лица њихова на- роде; жарјебом раздјели њихово до- стојање, и по шаторима њиховијем на- висиња и уредаба његовијех не са- чуваше.
57. Одусташе и одргоше се, као и они њихови, слагаше као рђав лук.
58. Увриједише га висинама својим, и идолима својим раздарише га.
59. Бог чу и разгњеве се и расрди се на Израилъа веома.
60. Остави насљеђе своје у Силому, шатор, у којем живљаше с људма.
61. И оправи у ронисто славу своју, и красоту своју у руке непријатељево.
62. И предаде мачу народ свој, и на достојање своје загладије се.
63. Младиће његове једе огњ, и дје- војкама његовијем не пречаше *своје* смљ пјесам;
64. Свештеници његови падаше од мача, и удовице његове не плакаше.
65. Најпослије као иза сна пробуди

се Господ, прену се као јунак кад се *манје* вина.
66. И побји непријатеље своје с леђа, вјечној срамоти предаде их.
67. И не хтје шатора Јосифова, и ко- љена Јефремова не избави.
68. Него избра кољено Јудино, гору Сион, која му омилише.
69. И сагради светињу своју као гор- ве *своје* стамове, и као земљу утврди је до вијека.
70. И избра Давида слугу својега, и узе га од торона овчињих.
71. И од дојлица доведе га да пасе народ његов, Јакова, и нашествство његово, Израилъа.
72. И он их пасе чистијем срцем, и води их мудријем рукама.

ПСАЛАМ 79.

Псалм Асафов.

Боже! незнабошци дођоше у достоја- ње твоје; осветренише свету прву твоју, Јерусалим претворише у зидине.
2. Трупаље слуга твојих дадоше пти- цама небескијем да их једу, тјјела светаца твојих звјерица земљаским.
3. Пролити крв њихову као воду око Јерусалима, и не бјеше ко да погребје.
4. Постадомо подсмјех у сусједи сво- јих, ругају нам се и срамоте нас који су око нас.

5. Докле ћеш се, Госноде, једнако гње- вити, јарост твоја горјети као отаг?
6. Излај гњев свој на народе који те не знају, и на царства која не при- зивљу твојега имена.
7. Јер изведоше Јакова, и насљеђе ње- гово опустеше.
8. Не помини пређашњих безакња њаших, већ похитај да нас пресретеш и очисти од грјехца наших ради име- на својега.
10. За што да говорe незнабошци: гдје је Бог њихов? Нек се покаже пред- очима нашим освета над незнабошци- ма за пролију крв слуга твојих!
11. Нека изађу пред лице твоје уз- даси сужавски, силом мишице своје сачувај намијењене смрти.

на, у који их избави из невоље,
43. У који учини у Мисиру знаке сво- је и чудеса своја на пољу Соану;
44. И поврваше у крв ријекe њихове и потоке њихове, да не могуће пити.
45. Посла на њих бубице да их ко- љу, и жабе да их море.
46. Ђетину њихову даде прву, и му- ру њихову саканашица.
47. Винограда њихове побји градом, и смовке њихове сланом.
48. Граду предаде стоку њихову, и стада њихова муњи.
49. Посла на њих огњени гњев свој, јарост, срдњу и мржњу, чету змијех анђела.
50. Равни стазу гњеву својему, не чу- ва душа њиховијех од смрти, и живот њихов предаде помору.
51. Побји све првенце у Мисиру, пр- вни пород по колѣбама Хамовијем.
52. И поведе народ свој као овце, и води их као стадо преко пустиње.
53. Води их покудаво, и они се не бојаше, а непријатеље њихове затрпа море.
54. И доведе их на мјесто светиње своје, на ову гору, коју задоби десница његова.
55. Одагна испред лица њихова на- роде; жарјебом раздјели њихово до- стојање, и по шаторима њиховијем на- висиња и уредаба његовијех не са- чуваше.
57. Одусташе и одргоше се, као и они њихови, слагаше као рђав лук.
58. Увриједише га висинама својим, и идолима својим раздарише га.
59. Бог чу и разгњеве се и расрди се на Израилъа веома.
60. Остави насљеђе своје у Силому, шатор, у којем живљаше с људма.
61. И оправи у ронисто славу своју, и красоту своју у руке непријатељево.
62. И предаде мачу народ свој, и на достојање своје загладије се.
63. Младиће његове једе огњ, и дје- војкама његовијем не пречаше *своје* смљ пјесам;
64. Свештеници његови падаше од мача, и удовице његове не плакаше.
65. Најпослије као иза сна пробуди

12. Седмимом врати у њедра сусе- дима нашим ружење, којим те ружи- ше, Господе!
13. А ми народ твој и овце наше твоје до вијека ћемо тебе славити и од ко- љена на кољено казивати хвалу твоју.

ПСЛАМ 80.

Начелнику пјевачком. Уз *музичку струку* сосанак едуг. Асафов псалм.

Пасторе Израјљев, чу! који водниш *сисоје* Јосифове као овце, који сједиш на херувима, јави се!
2. Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом пробуди крјепост своју, и ходи да нам поможеш.

3. Боже! поврати нас, нека засја ли- це твоје да се спасемо!
4. Господе, Боже над војскама! Докле ћеш се гневити кад те моли народ твој?
5. Храниш их хљебом сузницем, и по- јиш их сузама троструком мјером.

6. Учини си да се око нас свађу суседи наши, и непријатељи се наши смију међу собом.
7. Боже над војскама! поврати нас, нека засја лице твоје да се спасемо!
8. Из Мисира си пренио чокот, иза- гнао народе, и посадио га.

9. Отрчио си за њ, и он пусти живе, и заузе сву земљу.
10. Горе се покрише његовијем сје- ном, и лаве су му као кедри Божији.
11. Пустило је лаве своје до мора и отранке своје до ријеке.
12. За што си му разваљено отраду, да га кгда ко год прође?

13. Горски вешар подгрива га, и пољ- ска звијер једе га.
14. Боже над војскама! обрати се, погледај с неба и види, и обиђи ви- поград овај.
15. Сад овај, који је посадила десни- ца твоја, и сина, којегача си уверијено себи!
16. Попаљен је огњем, исјечен, од страшнога погледа твојега пронаде.

17. Нека буде рука твоја над човје- ком деснице твоје, над сином човје- чим којегача си утврдио себи!
18. И не ћемо одступити од тебе, оживи нас, и име твоје признаваћемо.
19. Господе, Боже над војскама! по-

ПСЛАМ 81.

Начелнику пјевачком. Уз *Гетску струку*. Асафов.

Радујте се Богу, који нам даје крје- пост; покликујте Богу Јаковљеву.
2. Подигните пјесме, дајте бубан, слатке гусле са псалтиром.
3. Трубите о мијени у трубу, о ушга- пу ради празника нашега.

4. Јер је таки закон у Израјља, на- редба од Бога Јаковљева.
5. За свједочанство постави Јосифу ово, кад иђаше на земљу Мисирску.
6. „Уклонио сам рамена његова од бремена, рукс његове опростише се котарица.
7. У невољи си ме завао, и избавих те, усалиших те уредом грома, на води Мерив искуших те.

8. Служи, народе мој, и засвједочи- љу ти, Израјљу, о кад би ме послушао:
9. Да не буде у тебе туђета Бога, и Богу страноме немој се клањати.

10. Ја сам Господ, Бог твој, који сам те извео из земље Мисирске; отвори уста своја, и ја ћу их напунити.
11. Али не послуша народ мој гласа мојега, Израјљ не мари за ме.

12. И ја их пустих на вољу срца њи- хова. Нека ходе по својим мислима.
13. О кад би народ мој слушао мене, и синови Израјљевни ходили путовима мојим!
14. Брзо бих покорио непријатеље њихове, и на противнике њихове ди- гао бих руку своју;

15. Који мрзе на Господа, били би ли би до вијека;
16. Најбољом бих шпеницом хра- пно њих, и медом бих из камена си- тно их.“

ПСЛАМ 82.

Псалм Асафов.

Бог стаде на сабору Божијем, усред богова изрече суд:
2. „Докле ћете судити неправо, и без- божницама гледати ко је во?
3. Судите убогоме и сироти, онога кога гоне и ништага правдајте.

4. Избаљгајте убогога и ништага, из руке безбожничке отицајте.
5. Не познаше, нити разумјеше, ходе по тами; задрмаше се земљи сви те- мља.

6. Рекох: богови сте, и синови виш- њета сви.
7. Али ћете као људи помријети, и као сваки княз паћићете.“

8. Устани, Боже, суди земљи; јер су твоји по нашљедству сви народи.

ПСЛАМ 83.

Пјесма. Псалм Асафов.

Боже! немој замукнути, немој шутје- ти, нити почивај, Боже!
2. Јер ево непријатељи твоји уза- вреше, и који те ненавиде, подигоше главу.
3. По народ твој зло наумише, и до- говарају се на избране твоје.

4. Рекоше: ходите да их истријesimo између народа да се више не спомње име Израјљевно.
5. Сложено присташе и супрот теби вјеру уквашине:

6. Насеља Едомова и Исмаиловци, Моав и Агарени,
7. Генал и Амон и Амалиј, Филитеји с Тирцима;
8. И Асур ударуки се с њима; поста- доше мишица синовима Јотовијем.

9. Учини им онако као Мадјару, као Сисари, као Јавину на потоку Кисону,
10. Који су истријељени у Асндору, напнојише собом земљу.
11. Уради с њима, с кнезовима њи- ховијем, као с Орином и Зивом, и са свима главарима њиховијем као са Зе- вејем и Салманом.

12. Јер говорю: освојимо насеља Го- жија.
13. Боже мој! заповједи нека буду као прах, као пијесак пред вјетром.
14. Као што отаг сажиче шуму, и као пламен што запаљује горе,
15. Таво их погвај буром својом и ви- хором својим смети их.

16. Покриј лице њихово страхом, да би трагали име твоје, Господе!
17. Нека се стде и сраме до вијека, нека се смегу и изгну!
18. И нека знаду да си ти, којему је име Господ, једини највиши над свом земљом.

ПСЛАМ 84.

Начелнику пјевачком. Уз *Гетску струку*. Синова Јорјефових. Псалм.

Како су милад станови твоји, Господе над силама!

2. Гине душа моја желећи у дворе Господње; срце моје и тијело моје отиза се к Богу живоме.

3. И глина находи кућу, и ластавина гниеще до себи гдје леже птине своје, као отарага твојих, Господе над сила- ма, царсје мој и Боже мој!

4. Благо онима који живе у дому твој! Они те хвале без престанка.

5. Благо онима којима је сила у теби, и којима су у срцу путеви твоји!
6. Идући долином плачевном, пре- тварају је у изворе, и жажд је одијева благодословима.

7. Иду збор за збором, јављају се пред Богом на Сиону.
8. Господе, Боже над силама! Усли- ши молитву моју, Боже Јаковљев!

9. Боже, браничу наш! сагни се и види лице помазаника својега!
10. Јер је боље један дан у дворима твојим од хиљаде. Велики бити на пра- ту дома Божијег него живјети у ша- горина безбожничим.

11. Јер је Господ Бог сунце и штит, Господ даје благодат и славу; онима који ходе у безбазности не утрађује ни једнога добра.
12. Господе над силама! благо човје- ку, који се у те узда!

ПСЛАМ 85.

Начелнику пјевачком. Јорјефових синова. Псалм.

Милосно си се, Господе, на земљу своју, повратио си робље Јаковљевно.

2. Простио си неправду народу сво- јему, покорио си све гријехе његове.
3. Уставио си сву жарост своју, узда- жио жестињу гњева својега.

4. Поврати нас, Боже спасићељу наш, прескени срдну своју на нас.
5. Зар ћеш се до вијека гневити на нас, и протегнути гнев свој од кољена на кољено?

6. Зар се не ћеш повратити и ожи- вити нас, да би се народ твој радовао о теби?

7. Покажи нам, Господе, милост своју, и помоћ своју дај нам.
 8. Да послушам што говори Господ Бог. Он зариче мир народу својему и свецима својим, и онима који се обраћају срцем к њему.
 9. Да, блазу је онијех који га се боје помоћ његова, да би населио славу у земљи нашој!
 10. Милост и истина сретше се, правда и мир полубише се.
 11. Истина ће никнути из земље и правда ће с неба приникнути,
 12. И Господ ће дати добро, и земља наша даће плод свој.
 13. Правда ће пред њим ићи, и поставиће на пут стопе своје.

ПСАЛАМ 86.

Молитва Давида.

Пригни, Господе! ухо своје и услыши ме, јер сам невољан и ништ.
 2. Сачувај душу моју, јер сам твој поклоник. Спаси слугу својег, Боже мој, који се у те узда.
 3. Смиљу се на ме, Господе, јер к теби вичем нас дан.
 4. Обесели душу слуге својег, јер к теби, Господе, подижем душу своју.
 5. Јер си ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који те призивљу.
 6. Чи, Господе, молитву моју, и слушај глас кољења мојег.
 7. У дан гуте своје призивљем те, јер ћеш ме услышати.
 8. Нема међу боговима такота какав си ти, Господе, и нема дјела таквијех кака су твоја.
 9. Сви народи, које си створио, дођи ће и поклонити се пред тобом, Господе, и славити име твоје.
 10. Јер си ти велик и твориш чудеса, ти си један Бог.
 11. Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини твојој; учини нека се мили срцу мојему бојати се имена твојег.
 12. Слављу те, Господе Боже мој, свјетом срцем својим, и поштоваћу име твоје до вијена.
 13. Јер је милост твоја велика надајном, и извадио си душу моју из пале надубљег.
 14. Боже, охолнице усташе на мене,

и томила насилника тражи душу моју, и немају тебе пред собом.
 15. Али ти, Господе, Боже милостиви и благи, стрљивни и богати добротом и истином.
 16. Погледај на ме и смиљу ми се, дај силу своју слуги својему, и помози сину слушајне своје;
 17. Учини си мном чудо доброте. Нека виде који ме невинице, и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утврдио ме.

ПСАЛАМ 87.

Корејевих синова. Псалом. Пјесма.

Што је сам основао на горама светијех,
 2. Врата Сионска љуби Господ више свијех станова Јаковљевијех.
 3. Славно казјуу за тебе, граде Божиј!
 4. Међу оне, који ме знају, бројиљу Мисир и Вавилон. Где и Филатеји и Тир с Егиопском ондаје су се родили.
 5. О Сиону ће се говорити: тај се и тај родио у њему; сам вишњи утврди је га.
 6. Господ ће у пријепису најрџај завикати: овај се родио у њему.
 7. И који пјевају и веселе се, сви су извори моји у теби.

ПСАЛАМ 88.

Пјесма. Псалом синова Корејевих. Начелнику пјевачком, да се пјева уз савраму. Науч Емана од племена Зарна.

Господе Боже, спаситељу мој, дању вичех и ноћу пред тобом.
 2. Нек изађе преда те молитва моја, притни ухо своје к јаку мојему;
 3. Јер је душа моја пута јада, и живот се мој примаче паклу.
 4. Изједначи се с онима који у гроб одлазе, постадох као човјек без силе,
 5. Као међу мртве бачен, као убијени, који леже у гробу, којих се више не сјећаш, и који су од руке твоје далеко.
 6. Метнуо си ме у јаму најдоњу, у таму, у бездану.
 7. Отежа ми гњев твој, и свима валима својим удариш ме.
 8. Удаљно си од мене позванике моје, и бума си ме окрзано; затворен сам, и не могу изаћи.
 9. Око моје усахну од јада, вичем те,

Господе, вас дан, пружам к теби руке своје.
 10. Еда ли ћеш на мртвима чинити чуда? или ће мртви устати и тебе славити?
 11. Еда ли ће се у гробу приповиједати милост твоја, и истина твоја у трухљењу?
 12. Еда ли ће у таму познати чудеса твоја, и правду твоју гдје се све заборава?
 13. Али ја, Господе, к теби вичем, и јутром молитва моја срета те.
 14. За што, Господе, одбаљујеш душу моју, и одвраћаш лице своје од мене?
 15. Мучим се и издишем од удараца, подносим страхоте твоје, без надења сам.
 16. Гњев твој стиже ме, страхоте твоје раздиру ме.
 17. Опругу ме сваки дан као вода, стезу ме од смуда.
 18. Удаљно си од мене друга и пријатеља; познаници моји *сакривливи су се у мрак.*

ПСАЛАМ 89.

Науч Емана од племена Зарна.

Милости ћу Господње пјевати у вијек, од кољена на кољено јањаћу истину твоју устима својима.
 2. Јер знам да је за ва вијек основао милост, и на небесима да си утврдио истину своју, *рекашим:*
 3. "Учиних зајет с избраници својим, заклех се Давиду, слуги својему:
 4. До вијена ћу утврђивати сјеме твоје и пријесто твој уређивати од кољена до кољена.
 5. Небо казјује чудеса твоја, Господе, и истину твоју сабор светијех.
 6. Јер ко је над облацима раван Господу? ко ће се изједначити с Господом међу синовима Божијим?
 7. Богу се ваља клањати на сабору светијех, страшији је од свјетих који су око њега.
 8. Господе, Боже над војскама! ко је славан као ти, Боже? И истина је твоја око тебе.
 9. Ти владаш над силом морском; кад подигне вале своје, ти их укроваваш.
 10. Ти си оборно охоли *Мисир* као

рањеника, крјепком мишицом својом расијао си непријатеље своје.
 11. Твоје је небо и твоја је земља; ти си створио море и што је год у њој.
 12. Сјевер и југ ти си створио, Тавор и Ермон о твој се имену радјује.
 13. Твоја је мишина крјепка, слана је рука твоја, и висока десница твоја.
 14. Благогост је и правда подноже пријестоду твојему, милост и истина иде преда лицем твојим.
 15. Благо народу који зна трубну поклич! Господе! у свјетлости лица твојег они ходе.
 16. Именом се твојим радјуу вас дан, и правдом твојом узвишују се.
 17. Јер си ти красота силе њихове, и по милости твојој узвишује се рог нап.
 18. Јер је од Господа обрана наша, и од светог Израиљева цар наш.
 19. Тада си говорио у утвари вјерника својим, и рекао: "послаћу помоћ јунаку, узвиших избраног својег из народа."
 20. Наћох Давида слугу својег, светим узљем својим помазах га.
 21. Рука ће моја бити једнако с њим, и мишица моја крјепиће га.
 22. Не ће га непријатељ надвадати, и син безаконја не ће му досадити.
 23. Потрпу пред лицем његовијем непријатеље његове, и ненавиднике његове поразилу.
 24. Истина је моја и милост моја с њим; и у моје име узвисиће се рог његов.
 25. Пружићу на море руку његову, и на ријеме десницу његову.
 26. Он ће ме звати: ти си отац мој, Бог мој и град спасења мојег.
 27. И ја ћу га учинити првепцем, вишим од царева земаљских.
 28. До вијена ћу му хранити милост твоју, и зајет је мој с њим вјеран.
 29. Продуљилу сјеме његово до вијена, и пријесто његов као дане небеске.
 30. Ако синови његови оставе закон мој, и не узиду у заповијестима мојим;
 31. Ако потаже уредбе моје, и заповијести мојих не сачувају,
 32. Онда ћу их пократи протом за непокорност, и ранама за безаконје њихово;
 33. Али милости своје не ћу узети

од нега, нити ћу преврнути истином својом;

34. Не ћу погавати зарјета својета, и што је изашло из уста мојих не ћу по- рећи.

35. Једном се заклех светошћу својом; зар да сављем Давида?

36. Сјене ће ветово трајати до вијек, и пријесто његов као сунце преда мном;

37. Он ће стајати у вијек као мјесец и вјерни свједок у облацима.

38. А сад си одбацио и занемарио, разгљесивши си се на помазаника својета;

39. Занемарио си зајвет са слугом својим, бацио си на земљу вијенад његов.

40. Развалио си све ограде његове, градове његове обратио си у зидине.

41. Пацијене га сви који промазе ону да, поста подсмјех у сусједа својих.

42. Узвикно си десницу непријатеља негових, обрадовао си све противнике његове.

43. Завратио си острице мача његова, и нијеси га укњижио у боју;

44. Узео си му свијетлост, и пријесто његов оборно си на земљу;

45. Скратио си дане младости његове и обукао га у срамоту.

46. Докле ћеш се, Господе, једнако одржавати, докле ће као отањ плам- тети гњев твој?

47. Опомени се камак је вијек мој, како си ни на што створио све синове Адамова?

48. Који је човјек живио и није смр- ти видио, и избавио душу своју из ру- ку паленијех?

49. Гађе су пређашње милости твоје, Господе? Клео си се Давиду истином својом.

50. Опомени се, Господе, пријекора саћа својих, који носим у њедрима својим од свијех силнијех народа.

51. Којим коре непријатељи твоји, Господе, којим коре траг помазанника твојета.

52. Благословен Господ у вијек! Амин, амин.

ПСЛАМ 90.

Мољтва Мојсија, ховјена Божјета.

Господе! ти си нам уточиште од ко- љена до кољена.

2. Прије него се горе родише и сазда се земља и васиљена, и од вијек, и до вијек, ти си Бог.

3. Ти повраћаш човјека у трухљак, и говориш: вратите се синови људски!

4. Јер је тисућа година пред очима твојима као дан јучерашњи, кад мише, и као страква ноћна.

5. Ти их као поводињем односи; они су као сав, као трава, која рано увене, и поноси и сасуши.

6. У јутру цвјета и увене, у вече се поноси и сасуши.

7. Јер нас нестане од гњена твојета, и од јарости твоје у сметњи смо.

8. Ставио си безаконја наша преда својета.

9. Сви се дани наши прекраћују од срдне твоје, године наше пролазе као глас.

10. Дана година наших свега има до седамдесет година, а у јачега до осам- десет година; и сам је цвјет њихов жука и невоља; јер теку брзо, и ми од- лајењемо.

11. Ко зна силу гњена твојета и твоју јарост, да би те се као што треба бојао?

12. Научи нас тако бројити дане наше, да бисмо стекли срце мудро.

13. Поврати се, Господе! Докле ћеш? Смаљуј се на слуге своје.

14. У јутру нас насти доброту твоју, и радувањемо се и веселити у све дане своје.

15. Обрадуј нас према данима, у које смо гледали невољу.

16. Нена се покњи на слугама тво- јим дјело твоје, и слава твоја на си- новима њиховијем.

17. Нена буде добра воља Господа Бога нашета с нама, и дјело руку на- ших доврши нам, и дјело руку наших доврши.

ПСЛАМ 91.

Који живи у заклоу вишњета, у сјету свемогућета почила.

2. Говори Господу: ти си уточиште моје и бранич мој, Бог мој, у којета се уздам.

3. Он ће те избавити из замке пги- чареве, и од љутога помора;

4. Претјем својим осјениће те, и под

криљима његовијем заклоињеш се; ис- тина је ветова штит и ограда.

5. Не ћеш се бојати страхае ноће, стрјеле, која лети даву,

6. Помора, који иде по мраку, болел- сти, која у по дне мори.

7. Пашње пореда тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће догати.

8. Само ћеш гледати очима својима, и видјешћеш плаку безбожницима.

9. Јер си ти, Господе, поуздање моје. Вишњета си изворио себи за уточиште.

10. Не ће те зао задесити, и ударац не ће досагнути до колбоје твоје.

11. Јер анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим.

12. На руке ће те узети да гађе не завлещ за камен ногом својом.

13. На лаву и на аспиду наступањеш и газињеш лавиња и змаја.

14. Кад ме љуби, избављу га; за- клоињу га, кад је позиво име моје.

15. Завлаће ме, и усалинију га; с њим ћу бити у невољи, избавију га и про- славију га.

16. Дуга знога наситију га, и по- казаћу му спасење своје.

ПСЛАМ 92.

Песма, Пјесма за суботу.

Дјелено је хвалити Господа, и цјевати имену твојему, вишња,

2. Јављати јутром милост твоју, и истину твоју ноћу,

3. Уз десет жипа и уз псалтир, и уз јасне гусде!

4. Јер си ме разновесило, Господе, дје- лима својим, с дјела руку твојих раду- јем се.

5. Како су велика дјела твоја, Гос- поде! Веома су дубоке помисли твоје.

6. Безумнике не зна, и незналица не разумије тога.

7. Кад безбожници јичу као трава и цвјетају сви који чине безаконје, то *била за то да би се истрејбали до ви-* жек.

8. А ти си, Господе, висок у вијек. Јер ево непријатељи твоји, Госпо- де, јер ево непријатељи твоји гину, и расипају се сви који чине безаконје;

10. А мој рог ти узвишљеш као рог *узвизуће,* који учи човјека да зна?

ПСЛАМ 93.

Господ царује. Обукао се у величан- ство, обукао се Господ у силу, и она- сав се. За то је васиљена тврда, и не ће се помјерити.

2. Пријесто твој стоји од искона; од вијека ти си.

3. Подижу ријече, Господе, подижу ријече глас свој, подижу ријеке вале своје;

4. Од ујава воде многе и силне, од вала морских силнији је на висини Господ.

5. Свједочанства су твоја веома твр- да; дому твојему припада светост, Го- споде, на дуго вријеме.

ПСЛАМ 94.

Боже од освете, Господе, Боже од освете, покажи се!

2. Подигни се, судију земљски, по- дај заслугу охолома.

3. Докле ће се безбожници, Господе, докле ће се безбожници хвалити?

4. Руже и охоло говоре, величају се сви који чине безаконје.

5. Гње народ твој, Господе, и досто- јање твоје муче.

6. Удовицу и дошљака убијају, и си- роте море.

7. И говоре: не ће видјети Господ, и не ће дозвати Бог Јакољев.

8. Оразумите се, предуми људи! бу- дакле! кад ћете бити паметни?

9. Који је створио ухо, зар не чује? и који је око начинио, зар не види?

10. Зар не ће обличити који народе *уразумљује,* који учи човјека да зна?

11. Господ зна мисли људима како су ништаве.
12. Благо човјеку кога ти, Господе, уразумљујеш, и законом својим учиш;
13. Да би му дво мир у зло дане, док се испона јама безбожнику.
14. Јер не ће одбацити Господ наро- да својег, и достојања својег не ће оставити.
15. Јер ће се суд вратити на правду, и нећа ће наћи сви права срца.
16. Ко ће устати за мене супрот за- ма? ко ће стати за мене супрот онима који чине безаконје?
17. Кад ми Господ не би био помоћ- ник, брзо би се душа моја преселила онамо гдје се мучи.
18. Кад речем: Ареше ми нога, ми- дост твоја, Господе, прихватила ме.
19. Кад се умноже бриге у срцу мом, утјехе твоје разговарају душу моју.
20. Еда ли ће близу тебе стати при- јесто крвнички, и онај који намишља насиље на супрот закону?
21. Спремају се на душу праведнико- ву, и крв праву окривљују.
22. Али је Господ моје пристаниште, и Бог је мој тврдо уточиште моје.
23. Он ће ик вратити за безаконје њихово, за њихову злобу истријебиће их, истријебиће их Господ, Бог наш.
- ПСАЛАМ 95.
- Ходите, заијевајмо Господу, покли- нимо Ђогу, граду спасења својег!
2. Изађимо пред лице његово с хва- лом, у pjesмама похвалинимо му!
3. Јер је Господ велик Бог и велик цар над свијем боговима.
4. У његовој су рупи дубине земаљ- ске, и висине горске његове су.
5. Његово је море и он га је створио, и сухоту рупе су његове начинио.
6. Ходите, похвалимо се, припадни- мо, клењимо пред Господом творцем својим.
7. Јер је он Бог наш, и ми народ па- ше његове и овце рупе његове. Сад кад бисте послушали глас његов:
8. „Немојте да вам одрвени срце ва- ше као у Мериви, као у дан кушања у пустини,
9. Гађе ме кушаше они ваши, испи- таше и видјеше дјело моје.
10. Четрдесет година срдих се на род овај, и рекох: ови људи тумарају ср- цем, и не знају путова мојих;
11. И за то се захлах у гњеву свом да не ће ући у мир мој.“
- ПСАЛАМ 96.
- Пјевајте Господу pjesму нову, пјевај Господу, сва земљо!
2. Пјевајте Господу, благославајте име његово, јављајте од дана на дан сла- сене његово.
3. Казујте по народима славу његову, по свијем племенима чудеса његова.
4. Јер је велик Господ и ваља га хва- лити; странији је од свијех богова.
5. Јер су сви богови у нарођа ништа; а Господ је небеса створио.
6. Слава је и величанство пред лицем његовијем, сила и красота у светињи његовој.
7. Дајте Господу, племена народна, дајте Господу славу и част.
8. Дајте Господу славу *трема* имену његову. Носите даре и идите у дворе његове.
9. Поклоните се Господу у светој гра- соти. Стрени пред њим, сва земљо!
10. Реците народима: Господ цару- је; за то је насиљена тврда и не ће се помјестити; он ће судити народима право.
11. Нек се веселе небеса, и земља се радује; нек пљеска море и што је у њему;
12. Нена сваче поље и све што је на њему; тада нек се радују сва дрвета шумска
13. Пред лицем Господњим; јер иде, јер иде да суди земљи. Судите васи- љеној по правди, и народима по исти- ни својој.
- ПСАЛАМ 97.
- Господ царује: нек се радује земља! нек се веселе острва многа.
2. Облак је и мрак око њега, благод и правда подноже пријестолу његову.
3. Очањ пред њим иде, и пади нао- коло непријатеље његове.
4. Муње његове сјајну по насиље- ној; види и стрени земља.
5. Горе као восак топе се од лица Го- сподњег, од лица Господа свој земљи.
6. Небеса казују правду његову, и сви народи виде славу његову.

7. Нек се стиде сви који се клањају киповима, који се хвале идолима сво- јим. Поклоните му се сви богови.
8. Чује и радује се Сион, и вћери се Јудејске веселе ради судова твојих, и он их усмилиш.
9. Јер си ти, Господе, висок над свом земљом и надвишнуш све богове.
10. Који љубите Господа, мрзите на зло. Он чува душе светаца својих; из руку безбожничких отима их.
11. Свјетлост се просиша на правед- ника, и веселе на оне који су права срца.
12. Радујте се праведни о Господу, и славите свето име његово.
- ПСАЛАМ 98.
- Исаам.
- Појте Господу pjesму нову, јер учини чудеса. Поможе му десница његова и света мишица његова.
2. Јави Господ спасење своје, пред народима отвори правду своју.
3. Ономену се милости своје и вјер- ности своје к дому Израилјеву. Ни- даше сви крајеви земаљски спасење Бога нашега.
4. Радуј се Господу, сва земљо; пје- вајте, поклањујте и понијевајте!
5. Ударајте Господу у гусле, у гусле и с гласом псалмских.
6. У трубе и рогове загрубите пред царем Господом.
7. Нека пљеска море и што је у њему, насиљена и који у њој живе!
8. Ријече нека пљескају рукама; ску- ла горе нек се радују
9. Пред лицем Господњим; јер иде да суди земљи; судите насиљеној пра- ведно, и народима вјерно.
- ПСАЛАМ 99.
- Господ царује: нека стреле народим; сједи на херувимима: нек се дрма зе- мља!
2. Господ је на Сиону велик, и висок над свима народима.
3. Нека славе велико и страшно име твоје; да је свет!
4. Нека славе силу цара, који љуби правду. Ти си утврдио правду; суд и правду ти си уредно у Јакову.
5. Узвишнује Господа Бога нашега, и
- Псалм похвали.
- Радуј се Господу, сва земљо!
2. Служите Господу весело; идите пред лице његово пјевајући!
3. Позајте Господа да је Бог. Он нас је створио, и ми смо *достојане* него- во, народа његов и овце паше његове.
4. Удизите на врата његова са сла- вом, у дворе његове с хвалом. Славите га, и благославајте име његово.
5. Јер је добар Господ; милост је ње- гова у вијек, и истина његова од ко- љена на кољено.
- ПСАЛАМ 101.
- Исаам Давидов.
- Милост и правду пјевам; тебе, Го- спод, славим.
2. Размишљам о путу правом, кад би год дошао к мени, ходим у безазлено- сти срца својег у дому свом.
3. Не стављам пред очи своје ријечи непотребне, мрзим на дјела која су против закона, не пристајем за њима.
4. Срце покварено далеко је од мене; занијех не знам.
5. Ко тајно она, ја ближњег својег, тога изгоним; ко је охоло ова и наду- га срца, тога не трим.
6. Очи су моје *обрабене* на вјерне на земљи, да би сједјели са мном. Ко ходи путем правим, тај служи жени.
7. Не живи у дому мојем који ради лукаво; који говори лаж, не стоји пред очима мојима.
8. Јутром затрим све безбожнике на земљи, да бих истријебио из града Господњег све који чине безаконје.

ПСАЛАМ 102.

Молитва невољног, кад му је тешко, на пред Господом ваљна тут своју.

1. Господе! чуј молитву моју, и виба моја нека изађе преда те.
2. Немој одвратити лица својега од мене; у дан кад сам у невољи приђи к мени ухо своје, у дан кад те признавам, похватај, услыши ме.
3. Јер прођоше као дим дани моји, и кости моје као топкоњина отогреше.
4. Попошено је као трава и посухало срце моје, да забравих јести хљеб свој.
5. Оа уздихања мојега приону кост моја за месо моје.
6. Постадох као гем у пустињи; ја сам као сова на зидинама.
7. Не спавам, и сједим као птица без друга на крову.
8. Сваки дан руже ме непријатељи моји, и који су се помамили на мене, мнош се угнџу.
9. Једем пепео као хљеб, и пиће своје растравам сузавма.
10. Оа гњева твојега и срдне твоје; јер подиравши ме бацио си ме.
11. Дани су моји као сјен, који пролази, и ја као трава осуших се.
12. А ти, Господе, остајеш до вијека, и спомен твој од кољена до кољена.
13. Ти ћеш устати, смиловаћеш се на Сион, јер је вријеме смилонати се на њ, јер је дошло вријеме;
14. Јер слугама твојим омиље и ваљење његово, и прах његов жал.
15. Тада ће се незнабошци бојати имена Господњег, и сви цареве земљски славе његове;
16. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у слави својој;
17. Погледаће на молитву онијех који немају помоћи, и не ће се отлушати моље њихове.
18. Написаће се ово потоњему роду, и народ на ново створен хвалиће Господа.
19. Што је прикицао са свете висине своје, Господ погледао са неба на земљу,
20. Да чује уздихање сужњено, и одријеш синове сартне;
21. Да би казивали на Сиону име Господње и хвалу његову у Јерусалиму,
22. Кад се скуле народи и царства да славу Господу.

23. Строшно је на путу крјепост моју, скратио дане моје.
24. Рехох: Боже мој! немој ме узети у половини дана мојих. Твоје су године од кољена до кољена.
25. Давно си поставио земљу, и небеса су дјело руку твојих.
26. То ће проћи, а ти ћеш остати; све ће то као хаљина оветшати; као хаљину промијенићеш их и промијенићеш се.
27. Али ти си тај исти и године твоје не ће истрећи.
28. Синове ће слауга твојих живјети, и сјеме ће се њихово утврдити пред лицем твојим.

ПСАЛАМ 103.

Давидов.

Благосиљај, душо моја, Господа, и све што је у мени свето име његово.
2. Благосиљај, душо моја, Господа, и не заборавај ни једнога добра што ти је учинио.
3. Он ти прашта све гријехе и исцјелује све болести твоје.
4. Избавља од гроба живот твој, вјенчава те добротом и милошћу;
5. Испуња добрим жеље твоје, понавља се као у орла младост твоја.
6. Господ твори правду и суа свима којима се криво чини.
7. Показа путове своје Мојсију, синовима Израњљевим дјела своја.
8. Милостив је и добар Господ, спор на гнев и веома благ.
9. Не гњеви се једнако, нити се до вијека срди.
10. Не доступна с нама по гријесима нашим, нити нам враћа по неправдама нашим.
11. Него колико је небо високо од земље, толика је милост његова к онима који га се боје.
12. Колико је исток далеко од запада толико удаљује од нас безаконна наша.
13. Како отац жади синове, тако Господ жади оне који га се боје.
14. Јер зна грађу нашу, опомниће се да смо праш.
15. Дани су човјечји као трава; као цвијет у пољу, тако цвјета.
16. Дуње вјетар на њ, и нестане га, нити ће га више познати мјесто његово.

17. Али милост Господња остаје од вијека и до вијека на онима који га се боје, и правда његова на синовиима синова.
18. Који држе завијет његов, и памте заповијести његове, да их извршују.

19. Господ на небесима постави пријество своје, и царство његово свијем владда.
20. Благосиљајте Господа анђели његови, који сте силни крјепишћу, извидујете ријек његову слушајући глас ријечи његове.

21. Благосиљајте Господа све војске његове, слуге његове, које творите вољу његову.
22. Благосиљајте Господа сва дјела његова, по свијем мјестима владе његове! Благосиљај, душо моја, Господа!

ПСАЛАМ 104.

Благосиљај, душо моја, Господа! Господе, Боже мој, велики си веома, обукао си се у величанство и красоту.

2. Обукао небо као шагор; разавле небо као хаљину,
3. Бодом си поворио аворосе своје, облаке начинио си да су ти кола, идеш на крилама вјетрицијем.
4. Чиниш вјетрове да су ти анђели, пламен огњени да су ти слуге.
5. Утврдио си земљу на темељима њезиним, да се не помјести ва вијек вијека.

6. Безданом као хаљином одјенуо си је; на горама стоје воде.
7. Од пријетње твоје бјеже, од громовнога гласа твојега теку.
8. Излазе на горе и слазе у долине, на мјесто које си им утврдио.
9. Поставио си међу, преко које не прелазе, и не враћају се да покрију земљу.

10. Извео си изворе по долинама, између гора теку воде.
11. Напајају гасе жеђу своју.
12. На њима птице небоске живе; изворе гране разлјече се глас њихов.
13. Напајају гасе жеђу своју.
14. Давно те расте трава стоци, и зелен на корист човјеку, да би изводно хљеб из земље.

15. И вино весели срце човјеку, и ПСАЛАМ 106.

Хвалите Господа; гласите име његово; јављајте по народима дјела његова.
2. Пјевајте му и славите га; казујте сва чудеса његова.
3. Хвалите се светитјем именом њего-

лице се свијетли од узла, и хљеб срце човјеку крјичи.

16. Сиге се дрвета Божија, кедрни Ливански, које си посадио.
17. На њима птице виу гнјезда; станак је родни на јелма.

18. Горе високе дивокозама, камен је уточипте зеченима.
19. Створио си мјесец да показује времена, сунце познаје запад свој.

20. Стереш таму, и бива ноћ, ло којој излази све звијерје шумско;
21. Ланови ричу за плаћеном, и траже од Бога хране себи.
22. Сушце гране, и они се сакривају и лијезу у ложе своје.

23. Излази човјек на посао свој, и на рад свој до вечера.
24. Како је много дјела твојих, Господе! Све си преудро створио; пуна је земља блага твојега.

25. Гле, море велико и широко, тугмижу без броја, животиња мала и велика;
26. Ту лађе плове, крокодла, којег се створио да се игра по њему.
27. Све тебе чека, да им дајеш плћу на вријеме.
28. Дајеш им, примају; отвориш руку своју, сите се добра.
29. Одвратиш лице своје, жалосте се; узмеш им дух, гину, и у прах свој повраћају се.
30. Пошљеш дух свој, постају, и понављаш лице земљи.
31. Слава Господу у вијек; чек се весели Господ за дјела своја!
32. Он погледа на земљу, и она се тресе; догтагне се гора, и дине се.
33. Пјевају Господу за живота својега; хвалићу Бога својега док сам год.
34. Нека му буде мила бесједа моја! веселићу се о Господу.
35. Нека нестане грјешника са земље, и безбожника нека не буде више! Благосиљај, душо моја, Господа! Али-

ПСАЛАМ 106.

Хвалите Господа; гласите име његово; јављајте по народима дјела његова.
2. Пјевајте му и славите га; казујте сва чудеса његова.
3. Хвалите се светитјем именом њего-

вијех; нек се весели срце онијех који траже Господа.
 4. Тражите Господа и силу његову, тражите лице његово без престанка.
 5. Памтите чудеса његова која је учинио, знае његове и судове уста његовијех.
 6. Сјеме Аврамово слауте су његове, синови Јаковљени избрани његови.
 7. Он је Господ Бог наш, по свој су земљи судови његови.
 8. Памти у вијех зајвет свој, ријеч, коју је дао на тисућу вољена,
 9. Што је зајветовао Авраму, и за што се класо Исаку.
 10. То је поставио Јакову за закон, и Израилу за зајвет вјечни.
 11. Говорећи: теби ћу дати земљу Хананску у нашљедни дио.
 12. Тада их још бијаше мало на број, бијаше их мало, и бјеху дошљаци.
 13. Иђаху од народа до народа, из једнога царства в другогме племени.
 14. Не даде никоме да им нађди, и караше за њих цареве:
 15. „Не иђајте у помазаније моје, и пророцима мојим не чините зла.“
 16. И пусти глад на ону земљу; и погр сав хљеб што је за храну.
 17. Посла пред њима човјена; у робље продан би Јосиф.
 18. Овојма стегоше ноге његове, гвође типташе Ашу његову,
 19. Док се стече ријеч његова, и ријеч Господња прослави га.
 20. Посла цар и одријеша га; господар над народима, и пусти га.
 21. Постави га господарем над домом својим, и заповједником над свијем што имаше,
 22. Да влада над инезовима његовијем по својој вољи, и старијшине његове уразумљује.
 23. Тада дође Израил у Мисир, и Јаков се пресели у земљу Хамову.
 24. И напознѝ Бог народ свој и учини га јачега од непријатеља његовијех.
 25. Преврну се срце њихово те омрзнуце на народ његов, и чинише лукавство слугама његовијем.
 26. Посла Мојсија, слугу својета, Арона избраница својета.
 27. Показаше међу њима чудотворну силу његову и знае његове у земљи Хамовој.

6. Зтријешисмо с опима својим, по-стасмо еривши, безавонци.
 7. Оди наши у Мисир у не разумјеше чудеса твојих, не опоминљаше се великих милости твојих, и викаше крај мора, крај црнега мора.
 8. Али им он положи имена својета ради, да би показао силу своју.
 9. Запријети црнемо мору, и пре-савну; и проведе их прево бездне заво преко пустиње;
 10. И сачува их од руке ненавиди-кове, и избави их из руке непријате-љеве.
 11. Погри вода непријатеље њихове, ни један од њих не оста.
 12. Тада вјероваше ријечима њего-вијем, и прваше му хвалу.
 13. Али брзо заборавише дјела ње-гова, и не почекаше воље његове.
 14. Полакомише се у пустињи, и стадоше кушати Бога у земљи гдје се не живи.
 15. Он испуни молбу њихову, али посла погобао на Ашу њихову.
 16. Позавидјеше Мојсију и Арому, којета бјеше Господ осветио.
 17. Раседе се земља, и прождрије Датана и затрпа чегу Авиронову.
 18. И спали оваћ чегу њихову, и пламен сажече безбожнике.
 19. Начинише теле код Хорива, и клаваху се кину.
 20. Мијеваху славу своју на прили-ку вола, који једе траву.
 21. Заборавише Бога, спаситеља сво-јега, који је учинио велика дјела у Мисру.
 22. Дивна у земљи Хамовој, страшна на црнемо мору.
 23. И пшаше их истријебити, да Мој-сије избраник његов не стаде заво у расједни пред њим, и не одврати ја-рост његову да их не истријеби.
 24. Послаје не жарше за земљу же-љену, не вјероваше ријечи његовој.
 25. Побуннише се у шаторима својим, не слушахше гласа Господњета.
 26. И он подиже руку своју на њих, да их побје у пустињи,
 27. Да побје пламе њихово међу на-родима, и расије их по земљама.
 28. И присташе за Велеггором, и је-доше принесено на жртву мртвица.

Хвалите Господа, јер је добар; јер је до вијека милост његова.
 2. Тако нека реку које је избавио Го-

слод, које је избавио из руке непријатељеве;

3. Скупио их из земаља, од истока и запада, од сјевера и мора.

4. Дуташе по пустињи гдје се не живи, пута граду насељеноме не находише;

5. Бјеху гладни и жедни, и душа њихова изнемагаше у њима;

6. Али завикаше ка Господу у тузи својој; и избави их из невоље њихове.

7. И изведе их на прав пут, који иде у град насељени.

8. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради синова људских!

9. Јер сити душу ташту, и душу гладну пуни добра.

10. Сједеше у тами и у сјену смртном, оковани у тугу и гвозђе;

11. Јер не слушаше ријечи Божијих, и не мареше за вољу вишњег.

12. Он понинти срце њихово страданем; спотакоше се, и не бјеше ко да помогне.

13. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и избави их из невоље њихове;

14. Изведе их из таме и сјена смртнога, и раскиде окове њихове.

15. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради синова људских!

16. Јер разби врата мједена, и пријеворнице гвоzdене саоми.

17. Безумници страдаше за неваљале путове своје, и за неправде своје.

18. Свако се јело гадило души њиховој, и добоше до врата смртнијех.

19. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и избави их из невоље њихове.

20. Посла ријеч своју и испијели их, и избави их из гроба њихова.

21. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради синова људских!

22. И нека принесу жртву за хвалу, и кажу дјела његова у pjesмама!

23. Који плове по мору на корабљима, и раде на великим водама,

24. Они су вијдали дјела Господња, и чудеса његова у дубини.

25. Каже, и диже се силан вјетар, и устају вали на њему,

26. Дижу се до небеса и спуштају до

бездана: душа се њихова у невољи раздиже;

27. Посрлу и љубљују се као пијани; све мудрости њихове несташе.

28. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и изведе их из невоље њихове.

29. Он обраћа вјетар у тишину, и вали њихови умну.

30. Веселе се кад се стицају, и води их у пристаниште које желе.

31. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради синова људских!

32. Нека га узвишују на сабору народном, на скупштини старјешинској славе га!

33. Он претвара ријеке у пустињу, и изворе водене у сухоту.

34. Родну земљу у савну муштуру за неваљалство онијех који живе на њој.

35. Он претвара пустињу у језера, и суху земљу у изворе водене,

36. И насељава онамо глдане. Они изиђу градове за живљење;

37. Сију поља, саде винограде, и сабирају жетину.

38. Благосиља их и множе се јако, и стове им не умаљује.

39. Прдје их брише мало, падаху од зла и невоље, што их стизаше.

40. Он сила срамоту на кнезове, и оставља их да дутају по пустињи гдје нема путова.

41. Он избави убогача из невоље, и племена множи као стадо.

42. Добри виде и радуу се, а свако неваљалство ватискује уста своја.

43. Ко је мудар, нека запамти ово, и нека познаду милости Господње.

ПСАЛАМ 108.

Пjesма. Псалом Давидов.

Готово је срце моје, Боже; прјеваћу и хвалују заједно са славом својом.

2. Прени се псалтире и гусале, устају рано.

3. Славићу тебе, Господе, по народима, појаћу теби по племенима.

4. Јер је сврх небеса милост твоја и до облака истина твоја.

5. Узвиси се више небеса, Боже, и по свој земљи нека буде слава твоја!

6. Да би се избавили мил твоји, по мори десницом својом, и усладили ме.

7. Бог рече у светињи својој: „Несе-

лићу се, раздијелићу Сињем, и долину Соког раздијерићу.

8. Мој је Глад, мој је Манасија, Јерем је вјерност главе моје, Јуда скиптар мој.

9. Моав је чапа из које се увивам, Едому ћу пружићу обућу своју; над земљом Филитјетском поцицаћу.

10. Ко ће ме одвести у град гора? Ко ће ме отргнути до Едона?

11. Зар не ћеш ти, Боже, који си нас оабацио, и не идеш, Боже, с војскама нашим?

12. Дај нам помоћ у гјескоби, обрана је човјечја уаладу.

13. Богом смо јакн; он газн непријатеље наше.

ПСАЛАМ 109.

Начелнику пјесачком. Давидов псалом.

Боже, славо моја, немој мучати,

2. Јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише; говоре са мном језиком лажљивијем.

3. Ријечима злобичем са свијех страна гоне ме, и оружају се на ме ни за што.

4. За љубав моју устају на мене, а ја се молим.

5. Враћају ми зло за добро, и мржњу за љубав моју.

6. Постави над њим старјешину безбожника, и противник нека му стане с десне стране.

7. Кад се стане судити, нека изврје крик, и молитва његова нека буде гдјех.

8. Нека буду дани његови кратки, и власт његову нека добије други.

9. Дјеча његова нека буду сироте, и жена његова удовица.

10. Дјеча његова нека се погубају и јих пустолина.

11. Нека му узме дужник све што има, и нека разграбе туђини мзку његову.

12. Нека се не нађе нико ко би га љубио, ни во би се смилвао на сироте његове.

13. Натраже је његово нека се зегре, у другом кољену нека погине име њихово.

14. Безавоље старјех негових нека се спомене у Господу, и гдјех матере његове нека се не избрише.

ПСАЛАМ 110.

Давидов псалом.

Рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране, Док положим непријатеље твоје за подножје ногама твојима.

2. Скрићар силе даје ти Господ са Сиона: владај сред непријатеља својих.

3. У дан рата твојега народ је твој

готов у свету красоти. Као роса зори на утробе, така је у тебе младост твоја.
4. Господ се загледао, и не ће се покајати: ти си свештеник до вијека по реду Мелхиседекову.
5. Господ је теби с десне стране. Побиће у дан гњева својег цара; судиће народима, напуниће земљу трупова; сатрће главу на земљи широкор.
7. Из полова ће на путу пити, и за то ће подићи главу.

ПСАЛАМ 111.

Алмају.

Хвалим те, Господе, од свега срца на виђењу праведничком и на сабору.
2. Велика су дјела Господња, драга свима који их љубе.
3. Дјело је његово слава и красота, и правда његова траје до вијека.
4. Чудеса је своја учинио да се не заборава; добар је и милостив Господ.
5. Храну даје онима који га се боје, пажњи у вијек завјет свој.
6. Силу дјела својих јавио је народу својему давши им наслједство народа.
7. Дјела су руку његових истина и правда; вјерне су све заповијести његове.
8. Грде су за ва вијек вијека, основане на истини и правди.
9. Избављење посла народу својему; остави за ва вијек завјет свој. Име је његово свето, и ваља му се клањати.
10. Почетак је мудрости страх Господњи; добра су разума сви који их творе. Хвала његова траје до вијека.

ПСАЛАМ 112.

Алмају.

Благо човјеку који се боји Господа, коме су веома омиљеле заповијести његове.
2. Силно ће бити на земљи сјеме његово, род праведнички биће благословен.
3. Обиље је и богатство у дому његовом, и правда његова траје до вијека.
4. У тами сјаје видјело праведницима од доброга, милостивога и праведнога.
5. Благо ономе који је милостив и даје у зајам! Он ће дати тврђу ријечима својим на суду.

6. Јер не ће поспрути до вијека, праведник ће се спомњати у вијек.
7. Не боји се за гласа; срце је његово стаљано, узда се у Господа.
8. Утврђено је срце његово, не ће се побојати, и видјеше како надију неправдатељи његови.
9. Просица, даје убогим; правда његова траје до вијека, рог се његов узвишује у слави.
10. Безбожнике види и једи се, шкртуће зубима својим, и сахне. Ждеља ће безбожницима пропасти.

ПСАЛАМ 113.

Алмају.

Хвалите, слауге Господње, хвалите име Господње.
2. Да буде име Господње благословено од сада и до вијека.
3. Од истога сунчаног до запада да се слави име Господње.
4. Узвишен је над свима народима Господ; сврх небеса је слава његова.
5. Ко је као Господ, Бог наш, који сједи на висини;
6. Који се сагиба да види што је на небесима и на земљи;
7. Који из праха подиже убогота, и из каља узвишује ништега;
8. И посађује га с кнезовима, с кнезовима у народу његовом;
9. Од нероткиње насељава кућу, учиницима је радосном мајком синовима. Алмају!

ПСАЛАМ 114.

Кад изађе Израил из Мисира, дом Јаковљев из народа туђег,
2. Јудеја постаде светиња Божја, Израил област његова.
3. Море виде и побјеже; Јордан се обрати натраг.
4. Горе скваше као овнови, брдашца као јагањци.
5. Што ти би, море, те побјеже и туби Јордане, те се обрати натраг?
6. Горе, што скваче као овнови, и брдашца, као јагањци?
7. Пред лицем Господњим дрвни земљо, пред лицем Бога Јаковљева,
8. Који претвара камен у језеро водено, гранит у извор водени.

ПСАЛАМ 115.

Не нама, Господе, не нама, него имеву својему дај славу, по милости својој, по истини својој.
2. За што да говоре народи: гаје ли је Бог њихов?
3. Бог је наш на небесима, творци све што хоће.
4. Идоли су њихови сребро и злато, дјело руку човјечијих.
5. Уста имају, а не гоморе; очи имају, а не виде;
6. Уши имају, а не чују; носдрве имају, а не миршу;
7. Руке имају, а не хватају; ноге имају, а не ходе, и не пуштају гласа из грта својег.
8. Тами су и они који их граде, и сви који се уздају у њих.
9. Доче Израилев, уздај се у Господа; он им је помоћ и штит.
10. Доче Аронов, уздај се у Господа; он им је помоћ и штит.
11. Који се борице Господа, уздајте се у Господа; он им је помоћ и штит.
12. Господ нас се опомине, благослава нас, благослава дом Израилев, благослава дом Аронов;
13. Благослава оне који се боје Господа, мале и велике.
14. Да нам Господ умножи благослове, вама и синовима вашим!
15. Господ да вас благослови, твој раи неба и земље!
16. Небо је небо Господње, а земљу је дао синовима човјечијим.
17. Не ће те мртви хвалити, Господе, него ћемо ми благосиљати Господа од сада и до вијека. Алмају.

ПСАЛАМ 116.

Мило ми је што Господ усаниши мојим гласом;
2. Што пригну к мени ухо своје; и за то ћу ја у све дане своје призивати.
3. Опколише ме болести смртне, и јади наклени задесише ме, наифох на тугу и мугу;
4. Али призвах име Господње: Господе! избави душу моју!
5. Добар је Господ и праведан, и Бог је наш милостив;

6. Чува просте Господ; бијаж у невољи, и поможе ми.
7. Врати се, душе моја, у мир свој! Јер је Господ добротвор твој!

8. Ти си избавио душу моју од смрти, око моје од суза, ногу моју од спотичања.
9. Ходићу пред лицем Господњим по земљи живијех.
10. Вјерових кад говорих: у љутуј сам невољи.
11. Рекох у сметњи својој: сваки је човјек лаж.
12. Шта ћу врагити Господу за сва добра што ми је учинио?
13. Узећу чашу спасења, и призиваћу име Господње.
14. Извршићу обећања своја Господу пред свијем народом његовим.
15. Скупа је пред Господом смрт светаца његових.
16. О Господе! ја сам сауга твој, ја сам сауга твој, син саушнице твоје; расковао си мене оване које.
17. Жртву за хвалу приносићу теби, и име Господње призиваћу.
18. Извршићу обећања своја Господу пред свијем народом његовим,
19. У двору дома Господњег, усред тебе, Јерусалиме. Алмају!

ПСАЛАМ 117.

Хвалите Господа сви народи, славите га сва племена;
2. Јер је велика милост његова к нама, и истина Господња траје до вијека. Алмају!

ПСАЛАМ 118.

Хвалите Господа, јер је добар, јер је до вијека милост његова.
2. Нека рече Израил да је до вијека милост његова;
3. Нека рече дом Аронов да је до вијека милост његова;
4. Нека рече сви који се боје Господа да је до вијека милост његова.
5. Из трескобе повиках ка Господу и усаниши ме, изведе ме на пространо мјесто Господа.
6. Господ је са мном, не бојим се; шта ће ми учинити човјек?
7. Господ ми је помоћник; слободно ћу гледати у непријатеље своје.

8. Боље је уздати се у Господа него да се ослањаши на човјека;
 9. Боље је уздати се у Господа него да се ослањаши на кнезове.
 10. Сви ме народи опколише; али их у име Господње разбих.
 11. Отпешоше, опколише ме; али их у име Господње разбих.
 12. Опколише ме као пчеле слат, и угасише се као отањ у трњу: у име их Господње разбих.
 13. Отпешу си ме да паднем, али ме Господ прихвати.
 14. Господ је хвалио моја и прјесма; он ми постаде спаситељ.
 15. Глас радости и спасења чује се у колибама праведничким: „Десница Господња даје силу;
 16. Десница Господња узвишћује, десница Господња даје силу.“
 17. Не ћу умријети, него ћу жив бити, и казивати дјела Господња.
 18. Карајући повара ме Господ; али ме смрти не даде.
 19. Отворите ми врата од правде, удаћу ћу на вих, славићу Господа.
 20. „Ево врата Господња, на која улазе праведници!“
 21. Хвалим те, што си ме услышио, и постао ми спаситељ.
 22. Камен, који одбацише зидари, поста глава од угла.
 23. То би од Господа и дивно је у нашим очима.
 24. Ево дак, који створи Господ! Радујмо се и веселимо се у њ!
 25. О Господе, помози! о Господе, дај да буде у напредак!
 26. Благоден који иде у име Господње! Благодаримо вас из дома Господњег.
 27. Господ је Бог вријепак, и он нас обвја; *срце* празнично, везану врицама, *волите* к роговина жртвенику.
 28. Ти си Бог мој, тебе хвалим, Боже мој, тебе узвишћуем.
 29. Хвалите Господа, јер је добар, јер је милост његова до вијека.
3. Који не чине безаконја, ходе путима ветовијем!
 4. Ти си дјо заповијести своје, да се чувају добро.
 5. Њад би путови моји блага управљени да чувам наредбе твоје!
 6. Онда се не бих постидио, пажећи на заповијести твоје;
 7. Хвалио бих те с правде срцем, учећи се правдијем законима твојим.
 8. Чувају наредбе твоје, немој ме оставити са свијем.
 9. Како ће младић очистити пут свој? Владујућ се по твојим ријечима.
 10. Свијем срцем својим тражим тебе, не дај ми да вађем од заповијести твојих.
 11. У срце своје заговорно сам ријеч твоју, да ти не гријешим.
 12. Благодарен си, Господе! научи ме наредбама својим.
 13. Устима својим јављам све судове уста твојих.
 14. На путу откривења твојих радужем се као за велико богатство.
 15. О заповијестима твојим размишљам, и пазим на путове твоје.
 16. Наредбама твојим тјешним се, не забораваљам ријечи твоје.
 17. Учини милост слуги својему, да бих живо и чувао ријеч твоју.
 18. Отвори очи моје, да бих видно чудеса закона твојих;
 19. Гост сам на земљи, немој сакрити од мене заповијести својих.
 20. Изнеможе душа моја жедна без преставна *испитати* судове твоје.
 21. Ти си страпан проклети околницама, које застравају од заповијести твојих.
 22. Одррати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења твоја.
 23. Сједе кнезови и договарају се на мене; а слуга твој размишља о наредбама твојим.
 24. Откривења су твоја утјеха моја, савјетници моји.
 25. Душа моја лежи у праху; окиви ме по ријечи својој.
 26. Казујем путове своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.
 27. Уразуми ме о путу заповијести својих, и размишљају о чудесима твојим.

ПСАЛАМ 119.

- Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.
 2. Благо онима који чувају откривења његова, свијем срцем траже га;

28. Све пролива душа моја од туге, отрјени ме по ријечи својој.
 29. Пут лажни углони од мене и закон свој даруј ми.
 30. Пут истини изабрах, законе твоје тражим.
 31. Принох за откривења твоја, Господе; немој ме остракотити.
 32. Путем заповијести твојих трчим, јер си раширио срце моје.
 33. Повежи ми, Господе, пут наредба твојих, да га се држим до краја.
 34. Уразуми ме, и држају се закона твоја, и чувај га свијем срцем.
 35. Постами ме на стезу заповијести својих, јер ми је она омиљела.
 36. Прени срце моје в откривењима твојим, а не в лажности.
 37. Одврати очи моје да не гледају ништавља, путем својим окиви ме да те се боји.
 38. Испуни слуги својему ријеч твоју, а не в лажности.
 39. Уклони руг мој, којета се плашим; јер су судови твоји благи.
 40. Миле су ми заповијести твоје, правдом својом окиви ме.
 41. Нека дође на ме милост твоја, Господе, помоћ твоја по ријечи твојој.
 42. И ја ћу одговорити ономе који ме руга; јер се уздам у ријеч твоју.
 43. Немој уести ништа од уста мојих ријечи истине, јер чекам судове твоје.
 44. И чувају закон твој свагда, до вијека и без преставна.
 45. Ходићу слободно, јер тражим заповијести твоје.
 46. Говорићу о откривењима твојим пред царевима, и не ћу се стидјети.
 47. Тјешнићу се заповијестима твојим, које љубим.
 48. Руке своје пружам к заповијестима твојим, које љубим, и размишљам о наредбама твојим.
 49. Опомени се ријечи своје к слуги својему, на коју си ми заповједио да се ослањам.
 50. У невољи мојој тјешми ме што ме ријеч твоја оквиљава.
 51. Охоти ми се ругају веома; али ја не одступам од закона твојега.
 52. Памти судове твоје од искона, Господе, и тјешми се.
 53. Гљев ме обузми на безбожнике, који остављају закон твој.
54. Наредбе су твоје прјесма моја у путничком стану мојем.
 55. Ноћу помисах име твоје, Господе, и чувам закон твој.
 56. То је моје, да чувам заповијести твоје.
 57. Дио мој ти си, Господе; наумно сам чувати ријечи твоје.
 58. Молни ти се из свега срца, смиљ се на ме по ријечи својој.
 59. Разматрам путове своје, и обраћавам ноге своје в откривењима твојим.
 60. Хитим, и не затежем се чувати заповијести твоје.
 61. Мреже безбожничке опколише ме, али закона твојега не забораваљам.
 62. У но ноћи устајем да те славићу за праведне судове твоје.
 63. У заједници сам са свима који се тебе боје и који чувају заповијести твоје.
 64. Доброт је твоје, Господе, пунна сва земља; наредбама својим научи ме.
 65. Учини си добро слуги својему, Господе, по ријечи својој.
 66. Доброј насли и знању научи ме, јер заповијестима твојим вјерујем.
 67. Прије страдања својега дугах, а сад чувам ријеч твоју.
 68. Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама својим.
 69. Охоти плету на мене лаж, али се ја свијем срцем држим заповијести твојих.
 70. Задрингло је срце њихово као сало, а ја се тјешим законом твојим.
 71. Добро ми је што страдам, да се научи наредбама твојим.
 72. Милости ми је закон уста твојих него тисуће злата и сребра.
 73. Руке твоје створише су ме и начинише ме; уразуми ме, и научићу се заповијестима твојим.
 74. Који се тебе боје, видјеће ме, и радоваће се што се уздам у твоју ријеч.
 75. Знај да су судови твоји, Господе, праведни, и по правди ме караш.
 76. Нека буде доброта твоја утјеха моја, као што си рекао слуги својему.
 77. Нека дође к мени милострђе твоје, и окиви ме; јер је закон твој утјеха моја.
 78. Нек се постиде охоти; јер ме без кривине оборише. Ја размишљам о заповијестима твојим.

79. Нек се обратe к мени који се тебе боје, и који знаду откривења твоја.
80. Срце моје нека буде савршено у наредабама твојим, да се не постидим.
81. Чезне душа моја за спасењем твојим, *ријеч* твоју чекам.
82. Чезну очи моје за *ријечу* твојом; говорим: кад ћеш ме утјешити?
83. Постадох као михеу у диму, *али* твојих наредаба као михеу у диму, *али* твојих наредаба не забораваћих.
84. Колико ће бити дана сагубе твојега? Кад ћеш судити онима који ме гоне?
85. Околи ископаше ми јаму наспрот закону твојему.
86. Све су заповијести твоје истина; без кривиче ме гоне, помози ми.
87. У мало ме не убише на земљи, али ја не остављам заповијести твојих.
88. По милости својој оживи ме, и чувају откривења уста твојих.
89. До вијена је, Господе, *ријеч* твоја утврђена на небесима,
90. Од кољена до кољена истина твоја; ти си поставио земљу, и стоји.
91. По твојој *наредби* све стоји сад; јер све служи теби.
92. Да није закон твој био утјеха моја, погинуо бих у невољи својој.
93. Заповијести твојих не ћу забравити до вијeka, јер ме њима оживљавах.
94. Ја сам твој, помози ми, јер твојим заповијести твоје.
95. Безбожници гледају да ме убију; а ја размислих о твојим откривењима.
96. Свему савршенome видјех крај; *али* је заповијест твоја веома широка.
97. Како љубим закон твој! Вас дан мислим о њему.
98. Заповијест твоја чини ме мудријем од непријатеља мојих; јер је са мном у вијек.
99. Разумици постах од свијех учитеља својих; јер размислих о твојим откривењима.
100. Мудрији сам од старца; јер заповијести твоје чувам.
101. Од свакога злога пута заустављах ноге своје, да бих чувао *ријеч* твоју.
102. Од наредаба твојих не одступам; јер си ме ти научио.
103. Како су слатке језику мојему познају откривења твоја.

126. Бријеме је да Господ ради; оборише закон твој.

127. Тога ради љубим заповијести твоје веома него злато и драго камење.

128. Тога ради заповијести твоје држим да су вјерне, на сваки пут љубим мрзати.

129. Дивна су откривења твоја; за то их чува душа моја.

130. *Ријечи* твоје кад се јаве, просветлеју и уразумљују просте.

131. Отвори уста своја да одахнем, јер сам жедан заповијести твојих.

132. Погледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с онима који љубе име твоје.

133. Тврди стоне моје у *ријечи* својој, и не дај никакome безаконју да облада мном.

134. Избави ме од насиља људскога, и чувају заповијести твоје.

135. Светлошћу лица својега обасјај салуу својега, и научи ме наредабама својим.

136. Очи моје лију потоке, за то што не чувају закона твојега.

137. Проведан си, Господе, и прави си судови твоји.

138. Јави ми правду у откривењима својим, и истину цијелу.

139. Ревност моја једе ме, за то што моји непријатељи заборавахше *ријечи* твоје.

140. *Ријеч* је твоја веома чиста, и салуга је твој веома љуби.

141. Ја сам мален и понинтен, *али* заповијести твојих не забораваћам.

142. Правда је твоја правда вјечна, и закон твој истина.

143. Туга и невоља нађе ме, заповијести су твоје утјеха моја.

144. Вјечна је правда у откривењима твојим; уразуми ме, и бићу жив.

145. Вичем из свега срца: усалиши ме, Господе; сачувају наредабе твоје.

146. Призивам те, помози ми; држећу се откривења твојих.

147. Преглећем свануће, и вичем; *ријеч* твоју чекам.

148. Преглећу очи моје *јутрењу* стражу, да бих размислио о *ријечи* твојој.

149. Чуј глас мој по милости твојој, Господе; по суду својему оживи ме.

150. Пригучују се који љубе безаконје; удаљили су се од закона твојега.

151. Ти си близу, Господе, и све су заповијести твоје истина.

152. Одвна знам за откривења твоја, да си их поставио за ва вијек.

153. Потледај невољу моју, и избави ме; јер не забораваћам закона твојега.

154. Прими се ствари моје, и одбрани ме, по *ријечи* својој оживи ме.

155. Далеко је од безбожника спасење, јер се не држе наредаба твојих.

156. Милосрђе је твоје, Господе, велико; по правоме суду свом оживи ме.

157. Много је противника мојих и непријатеља мојих; *али* ја не одступам од откривења твојих.

158. Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају *ријечи* твоје.

159. Гледај, како љубим заповијести твоје, Господе, по милости својој оживи ме.

160. Основа је *ријечи* твоје истина, и вјечан је сваки суд правде твоје.

161. Клезови ме гоне ни за што, али се срце моје боји *ријечи* твоје.

162. Радујем се *ријечи* твојој као онај који задобије велике плаћен.

163. Мрзим на лаж и гадим се *мању*; љубим закон твој.

164. Седам пута на дан хвалим те за судове правде твоје.

165. Велике мир имају они који љубе закон твој, и у њих нема спотичања.

166. Чекам спасење твоје, Господе, и заповијести твоје извршћем.

167. Душа моја чува откривења твоја, и ја их љубим веома.

168. Чувам заповијести твоје и отбави ме; јер су сви путеви моји пред тобом.

169. Нека изађе гужњава моја преда те, Господе! По *ријечи* својој уразуми ме.

170. Нека дође мољење моје преда те! По *ријечи* својој избави ме.

171. Уста ће моја превати хвалу, кад ме научиш наредабама својим.

172. Језик ће мој казивати *ријеч* твоју, јер су све заповијести твоје правде.

173. Нека ми буде рука твоја у помоћ; јер ми омиљеше заповијести твоје;

174. Жедан сам спасења твојега, Господе, и закон је твој утјеха моја.

175. Нека живи душа моја и тебе хвали, и судови твоји нека ми помогну.

176. Заћох као овна изгубљена: тражи слугу својена; јер заповијести твоје не заборавах.

ПСАЛАМ 120.

Пјесма за певање.

Ка Господу завиках у невољи својој, и услани ме.

2. Господе! избави душу моју од уста лажљивих и од језика лугавога.

3. Шта ће ти дати и шта ће ти при- нијети језик лугави?

4. Он је као оштре стријеле у јакога, као уљевље стрекано.

5. Тешко мени кад сам туђин код Месеца, живим код шатора Кидарских.

6. Дуто је живјела душа моја с онима који мрзе на мир.

7. Ја сам миран; али кад станем говори, у њих је рат.

ПСАЛАМ 121.

Пјесма за певање.

Подижем очи своје ка горама, одакле ми долази помоћ.

2. Помоћ је мени од Господа, који је створио небо и земљу.

3. Не ће дати да погузне нога твоја; не дријемље чувар твој.

4. Гле, не дријемље и не спава чувар Израљев.

5. Господ је чувар твој, Господ је сјен твој, он ти је с десне стране.

6. Дању те не ће сунце убити ни мјесеца ноћу.

7. Господ ће те сачувати од свакога зла, сачуваће душу твоју Господ.

8. Господ ће чувати уљазак твој и излазак твој, од сада и до вијека.

ПСАЛАМ 122.

Пјесма за певање. Давидова.

Обрадовах се кад ми рекосе: хајдемо у дом Господњи!

2. Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме!

3. Јерусалим је издиган, као град сави- вен у једну зграду.

4. Онамо иду племена, племена Господња, по нареби Израљевој да славе име Господње.

5. Ондаје стоје пријестоли судски, пријестоли дома Давидова.

ничи кад дјелом праведничем, да не би праведници пружили руке своје на безакоње.

4. Учيني, Господе, добро добрима и опима који су права срца.

5. А који сврау на криве путе, отје- раће Господ с онима који чине беза- коње. Мир Израљу!

ПСАЛАМ 126.

Пјесма за певање.

Кад враћаше Господ робље Сионско, бјесмо као у сну.

2. Тада уста наша брјаху пуна радос- ти, и јесне наш пјесмањ. Тада гово- раху по народима: велико дјело чини Господ на нама.

3. Велико дјело чини Господ на на- ма; развеселисмо се.

4. Врађај, Господе, робље наше, као потоке на сасушену земљу.

5. Који су са сузама сјјали, нека жа- ву с црвањем.

6. Иде и плаче који носи сјеме да саје; поћи ће с црвом посећи сно- пове своје.

ПСАЛАМ 127.

Пјесма за певање. Соломунова.

Ако Господ не ће градити дома, уз- аду се муче који га граде; ако не ће Господ чувати града, узладу не спава стражар.

2. Узладу раните, доцкан мјесеце, једете хљеб уморни; миломе својему он даје сан.

3. Ево наслједства од Господа: Аје- ца, пород је дар од њега.

4. Што су страјале у руци јакоме, то су синови млади.

5. Благо чорјеку који је влака налу- вио ту свој! Не ће се остраготити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

ПСАЛАМ 128.

Пјесма за певање.

Благо свакоме, који се боји Господа, који ходи праведнома његовим!

2. Јер ће јести од трудова руку сво- јих. Благо теби, и добро ти је.

3. Жена је твоја као родна лоза усред дома твојега; синови твоји као гране маслинове око стола твојега.

4. Гле, тако ће бити благословен чо- вјек који се боји Господа.

5. Благословиће те Господ са Сиона, и гледаћеш добро Јерусалимско у све дане живота својега;

6. Видјеш синове у синова својих. Мир Израљу!

ПСАЛАМ 129.

Пјесма за певање.

Много ми досађиваше од младости мо- је, нека рече Израљ,

2. Много ми досађиваше од млади- сти моје, али ме не свладаше

3. На леђима мојим ораше орачи, и водоме дуге бразде своје.

4. Господ је праведан; несијече ко- ноше безбожничке.

5. Постидјеше се, одбиће се сви који ненавиде Сион.

6. Биће као трава на крковима, која се сасушује прије него се почуна,

7. Од које не ће жетелан валунити руке своје, нити наруђа својега вези- лац;

8. И који пролазе не ће рећи: „Бла- гослов Господњи на вама! благосља- мо вас именом Господњим“.

ПСАЛАМ 130.

Пјесма за певање.

Из дубине ничем к теби, Господе!

2. Господе! чуј глас мој. Нека паве упи твоје на глас мољена мојега.

3. Ако ћеш на безакоње гледати, Го- спод: Господе, ко ће остати?

4. Али је у тебе праштање, да би те се бојали.

5. Чекам Господа; чека душа моја; узлам се у ријеч његову.

6. Душа моја чека Господа већма него страже јутрње, које страже јутром.

7. Нека чека Израљ Господа; јер је у Господа милост, и велик је у њега отгуш.

8. И он ће откупити Израља од сви- јех безакоња његовијех.

ПСАЛАМ 131.

Пјесма за певање. Давидова.

Господе! не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на вели- ко, ни на оно што је више од мене.

2. Смиран сам и братак душом сво-

јом, као дијете крај матере; као дијете душа је моја у мени.
3. Нек се удав Израил у Господа од сад и до вијека.

ПСАЛАМ 132.

Пјесма за пјевање.

Опомени се, Господе, Давида и све смјерности његове,
вјетоваше Богу Јаковљеву:

3. Не ћу ући у шатор дома својега, ни ћу лећи на постељу одра својега;
4. Не ћу дати сна очима својима, ни вјеђама својима дрјема,
5. Док не нађем мјеста Господу, ста- на Богу Јаковљеву.
6. Ево, чусмо да је у Јефремовој ве- љми, нађосмо га на пољима Кермат- јаримским.

7. Уђимо у стан његов, поклонимо се подножју ногу његових.

8. Стави, Господе, на почивалишту својем, ти и ковчег силе твоје.

9. Свештеници твоји нек се обуку у правду, и свети твоји нек се радују.

10. Ради Давида слауте својега не- мој одвратити лица од помазаника својега.

11. Закле се Господ Давиду у исти- ни, од које не ће одступити: од по- рода твојега посадићу на пријестолу твојему.

12. Ако синови твоји ушћувају завјет мој и откријења моја, којима ћу их на- учити, онда ће и синови њихови до вијека сједјети на пријестолу свом.

13. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље му живјети на њему.

14. Ово је почивалиште моје у ви- јек, овађе ћу се населити; јер ми је омиљело.

15. Храну ћу његову благословити, ниште његове наститићу хљеба.

16. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радо- вати.

17. Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду, поставићу видјело помазани- ку својему.

18. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цвјетати вије- нац његов.

Како је дијело и красно, кад сва бра- ћа живе заједно!

2. Као добро уље на глави, које се стаче на браду, браду Аронову, које се стаче на снут од хаљине његове;

3. Као роса на Ермону, која слази на горе Сионске. Јер је одаје утврдио Го- спод благослов и живот до вијека.

ПСАЛАМ 134.

Пјесма за пјевање.

Сад благосиљајте Господа, све слауте Господње, које стојите у domu Господ- њем ноћу.

2. Подигните руке своје к светљим, и благосиљајте Господа.

3. Благословиће те са Сиона Господ, који је створио небо и земљу.

ПСАЛАМ 135.

Аллаху.

Хвалите име Господње, хвалите, сла- уте Господње.

2. Који стојите у domu Господњем, у дворица дома Бога нашега.

3. Хвалите Господа, јер је добар Го- спод; појте имену његову, јер је славно.

4. Јер Јакова избра себи Господ, Из- раиља за достојање своје.

5. Јер певнах да је велик Господ, и Господ наш сврх свијех ботона.

6. Што год хоће, све Господ чини, на небесима и на земљи, у морима и у свима безданима.

7. Изводи облаке од краја земље, муње чини усред дажда, изводи вјетар из стаја његових.

8. Он поби првенце у Мисиру од чо- вјека до живинчета.

9. Показа знаке и чудеса усред тебе, Мисире, на Фараону и на свијем сла- гама његовијем.

10. Поби народе велике, и изгуби цареве јаке:

11. Сиона, цара Аморејскога, и Ога, цара Васанскога, и сва царства Ха- нанских;

12. И даде земљу њихову у достоја- ње, у достојање Израилу, народу сво- јему.

13. Господе! име је твоје вјечно; Го- спод! спомен је твој од кољена до кољена.

14. Јер ће судити Господ народу сво- јему, и на слауте своје смисловаће се.

15. Идоли су незнабожаши сребро и злато, Адело руку човјечјих;

16. Уста имају, а не говоре; очи има- ју, а не виде;

17. Уши имају, а не чују; нити има дихања у устима њиховијем.

18. Главни су они онави су и они који их граде, и сви који се удају у њих.

19. Доме Израилев, благосиљај Го- спода; доме Аронов, благосиљај Го- спода;

20. Доме Левијев, благосиљај Госпо- да; који се бојите Господа, благоси- љајте Господа.

21. Благословен Господ на Сиону, који живи у Јерусалиму! Аллаху!

ПСАЛАМ 136.

Славите Господа, јер је добар; јер је до вијека милост његова;

2. Славите Бога над боговима; јер је до вијека милост његова;

3. Славите господара над господари- ма; јер је до вијека милост његова;

4. Онога, који један твори чудеса велика; јер је до вијека милост ње- гова;

5. Који је створио небеса премудро; јер је до вијека милост његова;

6. Утврдио земљу на води; јер је до вијека милост његова;

7. Створио велика видјела; јер је до вијека милост његова;

8. Сунце, да управља даном; јер је до вијека милост његова;

9. Мјесец и звијезде, да управљају ноћу; јер је до вијека милост његова;

10. Који поби Мисир у првенцима његовијем; јер је до вијека милост његова;

11. Изведе из њега Израил; јер је до вијека милост његова;

12. Руком вјетром и мишицом по- дигнутом; јер је до вијека милост ње- гова;

13. Који раздвоји првенце море; јер је до вијека милост његова;

14. И проведе Израиља кросред ве- га; јер је до вијека милост његова;

15. А Фараона и војску његову врже

у море црвено; јер је до вијека милост његова;

16. Преведе народ свој преко пусти- ве; јер је до вијека милост његова;

17. Поби цареве велике; јер је до ви- јека милост његова;

18. И изгуби цареве знатне; јер је до вијека милост његова;

19. Сиона цара Аморејскога; јер је до вијека милост његова;

20. И Ога цара Васанскога; јер је до вијека милост његова;

21. И даде земљу њихову у достоја- ње; јер је до вијека милост његова;

22. У достојање Израилу, слави сво- јему; јер је до вијека милост његова;

23. Који нас се опомену у понижењу нашем; јер је до вијека милост ње- гова;

24. И избави нас од непријатеља на- ших; јер је до вијека милост његова;

25. Који даје храну свакому тјелу; јер је до вијека милост његова;

26. Славите Бога небескога; јер је до вијека милост његова.

ПСАЛАМ 137.

На водама Вавилонским сјеђасмо и плавасмо ономићу се Сиона,

2. О врбама сред њега вјешасмо хар- фе своје.

3. Онађе искаху који нас заробише да певамо; и који нас обореше да се ве- селимо: „пјенајте нам pjesму Сионску.“

4. Како ћемо пјенати pjesму Господ- ну у земљи туђој?

5. Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека ме заборави десница моја.

6. Нека прионе језик мој за уста моја, ако тебе не усамитим, ако не уздржим Јерусалима сврх весеља својега.

7. Напомени, Господе, синонима Едо- мовијем дан Јерусалимски, кад гово- рише: раскопајте, раскопајте га до темеља.

8. Њери Вавилонска, крвинно, бла- го ономе ко ти плати за Адело које си нама учинила!

9. Благо ономе који узме и разбије Аделу твоју о камен!

ПСАЛАМ 138.

Давида.

Славни те, Господе, од снега срца сво- јега, пред боговима пјесам теби.

2. Показујем се пред светом првеном твојом, и славиши име твоје, за доброту твоју и за истину твоју; јер си по свеном имену свом подигао рјеч твоју.

3. У дан, у који знавах, ти си ме усладио, дугоу слободу у душу мою.

4. Славиће те, Господе, сви цареве земљаски, кад чују рјечи уста твојих;

5. И шенаће путове Господње, јер је велика слава Господња.

6. Јер је високо Господ, и види невољу, и високога из далека познаје.

7. Ако поћем у тузи, ти ћеш ме оживити; на злобу непријатеља мојих пружаћеш руку своју и заклониће ме десница твоја.

8. Господ ће свршити за мене. Господе! милост је твоја до вијека; дјелу руку својих не остављај.

ПСАЛАМ 139.

Начелнику црњачком. Псалом Давидов.

Господе! ти ме куташ и знаш.

2. Ти знаш кад сједем и кад устанем; ти знаш помисли моје из далека;

3. Кад ходим и кад се одмарам, ти си око мене, и све путове моје видиш.

4. Још нема рјечи на језику мом, а ти, Господе, гле, све све знаш.

5. Састргао и спрјехао ти си ме заклобно, и ставио на ме руку твоју.

6. Чудно је за ме знање твоје, високо, не могу да га докућим.

7. Куда бих отишао од духа твојега, и од лица твојега куда бих утекао?

8. Да знаћем на небо, ти си ондаје. Да сиђем у пакло, ондаје си.

9. Да се дигнем на крилима од зоре, и преселим се на крај мора;

10. И ондаје ће ме рука твоја водити, и држати ме десница твоја.

11. Да речем: да ако ме мрак сакрије; али је и ноћ као видјело ово мене.

12. Ни мрак не ће замрачити од тебе, и ноћ је свијетла као дан: мрак је као видјело.

13. Јер си ти створио што је у мени, саставио си ме у утроби матере моје.

14. Хвалии те, што сам дивно савијан. Дивна су дјела твоја, и душа моја то зна добро.

15. Ни једна се кост која није сакријена од тебе, ако и јесам савијан тајно, отекан у дубини земљаској.

ПСАЛАМ 140.

Начелнику црњачком. Псалом Давидов.

Избави ме, Господе, од човјека злога, сачувај ме од насилника,

2. Који помисљују зло у срцу и сваки дан подижу рат;

3. Опотре језик свој као змија, јед је аспидин у устима њиховијех.

4. Сачувај ме, Боже, од руку безбожничких, од насилника сахрани ме, који мисле да поткину ногу моје.

5. Охоли ми намјестише замке и пругла, метнуше ми мрежу на пут, пррчу разапаше ми.

6. Рекох Господу: ти си Бог мој, услади, Господе, глас мољења мојега.

7. Господе, Господе, крјепи спаси-тељу мој, заклони главу мою у дан ратни.

8. Не дјел, Господе, безбожнику што желан, не дај му да докучи што је наумио, да се не узносе.

9. Отрво онијех што су ово мене, потгибао уста њиховијех нева се обрати на њих.

10. Нека падне на њих живо угљевље; нека их он баца у огњак, у пропасти, да не устану.

11. Човјек језичан не ће се утврдити

на земљи, неправеднога ће злоћа уградити у погубао.

12. Знах да ће Господ показати правду невољне и правнику убогица.

13. Да! праведни ће славити име твоје, прави ће остати пред лицем твојим.

ПСАЛАМ 141.

Псалом Давидов.

Господе, вичем к теби, похити к мени, чуј глас мољења мојега, кад вичем к теби.

2. Нека изађе молитва моја као кад пред лице твоје, диване руку мојих као принес вечерња.

3. Постави, Господе, стражу код језика мојега, чувај врата уста мојих.

4. Не дај срцу мојему да застрани на зло помисли, да чини дјела безбожна с људима који поступају неправедно; и да не окуша сладости њиховијех.

5. Нека ме бије праведник, то је милост; нека ме кара, то је убоје за главу мою; глава моја не ће одбацити, ако ће и више; него је молитва моја против злоће њихове.

6. Расуше се по еманујем врлетима судије њихове, и чупе рјечи моје како су благе.

7. Као кад ко сијече и тече, тако се разлетјеше кости наше до чедусти наших крвних.

8. Али су к теби, Господе, Господе, утробљене очи моје, у тебе се уздам, немој одбацити душе моје.

9. Сачувај ме од замке, коју ми метнуше, од лукавства онијех, који чине безаконје.

10. Папше у мреже своје безбожници, а ја ћу један проћи.

ПСАЛАМ 142.

Начелнику црњачком, кад бјеше у пещини.

Гласом својим ка Господу вичем, гласом својим Господу се молим.

2. Изливах пред њим мољење своје, тугу своју пред њим казујем,

3. Кад изнемогне у мени дух мој. Ти знаш стању моју. На путу, којим ходим, сакрише ми замку.

4. Погледам на десно, и видим да ме нико не зна; несташе ми уточишта, нико не мари за душу мою.

5. Вичем к теби, Господе; велим: ти си уточиште моје, дно мој на земљи живијех.

6. Чуј тужњаву мою; јер се мучим веома. Избави ме од онијех који ме гоне, јер су јачи од мене.

7. Изведи из тамнице душу мою, да славиш име твоје. Око мене не се свупити праведници, кад ми учиниш добро.

ПСАЛАМ 143.

Псалом Давидов.

Господе, услиши молитву мою, прими мољење моје по истини својој, услиши ме по правди својој.

2. И не иди на суд са слугом својим, јер се не ће оправдати пред тобом нико жив.

3. Непријатељ гони душу мою, газир прах живот мој, посађује ме у мрак, као давно помрле.

4. Трне у мени дух мој, несташе у мени срца мојега.

5. Поминем даме старе, пребрајам све послове твоје, размишљам о дјелима руку твојих.

6. Пружам к теби руке своје; душа је моја као суха земља пред тобом.

7. Похитај, услиши ме; Господе, несташе духа мојега, немој одвратити лица својега од мене; јер ћу бити као они који одлазе у гроб.

8. Гано ми јави милост твоју, јер се у тебе уздам. Покажи ми пут, којим да идем, јер к теби подижем душу своју.

9. Избави ме од непријатеља мојих; Господе, к теби пригитјем.

10. Научи ме творити вољу твоју, јер си ти Бог мој; дух твој благи нека ме води по стази правде.

11. Имена ради својега, Господе, оживи ме, по правди својој изведи из муче душу мою.

12. И по милости својој испрједи неспријатеље моје, и погуби све који муче душу мою, јер сам твој салта.

ПСАЛАМ 144.

Давидов.

Благословен Господ, град мој, који учи руке моје боју, прсте моје рату,

2. Добротвор мој и отрада моја, уточиште моје и избавитељ мој, штит мој,

онци, у кога се удам, који ми поворава народ мој.

3. Господе! шта је човјек, те знаш за њ, и син смртнога, те га називаш?

4. Човјек је као ништа; дани су његови као сјен, који пролази.

5. Господе! савиј небеса своја, и сиђи; догахни се гора, и задимље се.

6. Сјевени муљом, и разгнај их; пусти струјање своје, и распи их.

7. Пружи руку своју с висине, избави ме и извади ме из воде велике, из руку гуђинаца,

8. Којих уста говоре ништаве ствари, и којих је десница десница лажна.

9. Боже! преску нову црваљу теби, у псалтир од десет жица удараљу теби.

10. Који дајеш спасење царевима, и Давида слагу својега избављаш од љутога јача.

11. Избави ме, и отми ме из руке гуђинаца, којих уста говоре ништаве ствари, и којих је десница десница лажна.

12. Синици наши нека буду као брале, које весело одрасте у младости; кћери наше као ступови преградно израфени у двору;

13. Житнице наше пуне, обиле сваким житом; оне наше нек се множе на тисуће и на сто тисућа по становицима нашим.

14. Волони наши нека буду товни; нека не буде нападана, ни бржања, ни тужњава по уличицима нашим.

15. Благо народу, у којег је све овако! Благо народу, у којег је Господ Бог!

ПСАЛАМ 145.

Хвала Давидова.

У званиваљу те, Боже мој, царе мој, благосиљаљу име твоје од вијека до вијека.

2. Сваки ћу те дан благосиљати, и хвалиљу име твоје до вијека и без престанка.

3. Велик је Господ, и ваља га славити, и величанство његово не може се досетнути.

4. Од кољена до кољена хвалиће Дјева твоја, и слагу твоју казивати.

5. О високој слави твојега величанства и о дивним дјелима твојим размишљам.

6. Приповијдаће силу чудеса твојих, и ја ћу величанство твоје казивати.

7. Хвалиће велику доброту твоју и правду твоју црваће.

8. Податљив је и милосрдан Господ, дуго трпи и велике је милости.

9. Добар је Господ према свима, и жалостив на сва дјела своја.

10. Нека те славе, Господе, сва дјева твоја, и свеци твоји нека те благосиљају.

11. Нека казју славу царства твојега, и слагу твоју приповијдају.

12. Да би јавили синицима људским силу твоју, и високу славу царства твојега.

13. Царство је твоје царство свијех вијекова, и влада твоја на сва кољена.

14. Господ прихвата све који падају, и исправаља све погнуте.

15. Очи су свијех к теби управљене, и ти им дајеш храну на вршице;

16. Отвориш руку своју, и ситиш свашта живо по жељи.

17. Праведан је Господ у свијем поштовима својим, и свет у свијем дјелима својим.

18. Господ је близу свијех који га призивају, свијех, који га призивају у истини.

19. Збегљу испуња онима који га се боје, тужњаву њихову тује, и помаже им.

20. Чува Господ све који га љубе, а безбожнике све ће истребјити.

21. Хвала Господу нека говоре уста моја, и нека благосиља свако тијело свето име његово у вијек и без престанка.

ПСАЛАМ 146.

Алаљу.

Хвали, душо моја, Господа.

2. Хвалиљу Господа за живота свога, црваљу Богу својему док ме је год.

3. Не удајте се у кнезове, у сина човјечијега, у којег нема помоћи.

4. Извиће из њега дух, и врати се у земљу своју; тај дан пропадану све помисли његове.

5. Благо ономе, којему је помоћник Бог Јаковљев, којему је надање у Господу, Богу његову.

6. Који је створио небо и земљу, море и све што је у њима; који држи вједрину у вијек,

7. Чини суда онима, којима се чини криво; даје храну гладнима. Господ држи свијезање.

8. Господ отвора очи слепицима, подиже оборене, Господ љуби праведнике.

9. Господ чува дошљаке, помаже си-роги и удовици; а пут безбожнички превраћа.

10. Господ је цар до вијека, Бог твој, Сионе, од кољена до кољена. Алаљу!

ПСАЛАМ 147.

Хвалите Господа, јер је слатко прилику Бога нашега, јер благоме прилику теби хвала.

2. Господ вида Јерусалим, сабира расијане синове Израилљеве;

3. Исцјељује оне који су скрушена срца, и лијечи гуте њихове;

4. Израђа мноштво звијезда, и све их зове именом.

5. Велик је Господ наш и велика је врлест његова, и разуму његову нема мјере.

6. Прихватила смијерне Господ, а безбожне понижала до земље.

7. Редом преврате Господу хвалу, ударају Богу нашему у гусак.

8. Он застрје небо облацима, спрема земљи дажд, чини те расте на горама трави;

9. Даје стоци пићу њезину, и вршњацима, који вичу к њему.

10. Не жари за сиду коњску, нити су му млади краци човјечији.

11. Мили су Господу они који га се боје, који се уздају у милост његову.

12. Слави, Јерусалиме, Господа; хвали Бога својега, Сионе!

13. Јер он утврђује пријепорнице врата твојих, благосиља синове твоје у теби.

14. Отрађује међе твоје миром, насићава те једре штенице.

15. Шаље говор свој на земљу, брзо тече ријек његова.

16. Даје свијет као вуну, сила њега као пелео.

17. Вапа грђ свој као залгаје, пред мрак његовијем ко ће остати?

18. Пошље ријек своју, и све се раскрани; дуне духом својим, и потеку воде.

19. Он је јавно ријеч своју Јакову, наредабе и судоне своје Израилју.

20. Ово није учинио ни једномо другом народу, и судова његовијех они не знају. Алаљу!

ПСАЛАМ 148.

Алаљу.

Хвалите Господа на небесима, хвалите га на висини.

2. Хвалите га, сви анђели његови, хвалите га, све војске његове!

3. Хвалите га, сунце и мјесече, хвалите га, све звијезде сјајне!

4. Хвалите га, небеса над небесима и водо над небесима!

5. Нека хвале име Господње, јер он заповједа и створише се.

6. Постави их за снага и за ва вијек, даде наредбу, која не ће проћи.

7. Хвалите Господа на земљи, велике рибе и све бездане;

8. Огањ и грђа, свијет и магла, вјетар силни, који извршује ријек вјетару.

9. Горе и сини хумови, родна дрвета и сви кедрни.

10. Звијери и ста стока, бубине и птице крилате,

11. Царски земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске.

12. Мошти и дјевојке, старци и дјеча, нека хвале име Господње; јер је само његово име узвишено, слава његова на земљи и на небу.

14. Он је узвисио рог народа својега, славу свијех светаца својих, синова Израилљевих, народа, који је близу њега.

ПСАЛАМ 149.

Алаљу.

Појте Господу преску нону; хвала да му је на сабору светијех.

2. Нек се весели Израил о створи-тељу свом, синови Сионски нек се радују о цару свом.

3. Нека хвале име његово поклану-јући, у буваљ и гусак нека му ударају.

4. Јер је мисл Господу народ његов, украсава смијерне спасајући га.

5. Нек се веселе свеци у слави, и нек се радују на постељама својим.

6. Слава је Божија у устима њихови-јем, и мач с обе стране оштар у руци њиховој,

7. Да се освете народима, и покварају племена;
8. Да свежу цареве њихове у ланце, и вјастелу њихову у окове гвоздене.
9. И изврше на њима написани суд. Ова је част свима светица његовијем. Амидуја!
- ПСАЛАМ 150.
Амидуја.
- Хвалите Бога у светињи његовој, хвалите га на тврђи славе његове.
- ПСАЛАМ 149. 150.
2. Хвалите га према сили његовој, хвалите га према високоме величанству његову.
3. Хвалите га уз глас трубни, хвалите га уз псалтир и гусле.
4. Хвалите га с бубњем и веселом, хвалите га уз жице и орган.
5. Хвалите га уз јасне кимвале, хвалите га уз кимвале громовне.
6. Све што динше нека хвали Господу! Амидуја!

ПРИЧЕ СОЛОМУНОВЕ.

ГЛАВА 1.

- Приче Соломуна сина Давидова, цара Израелева,
2. Да се познаје мудрост и настава, да се разумију ријечи разумне,
3. Да се прима настава у разуму, у правди, у суду и у свему што је право,
4. Да се даје људима разборитост, младичка знање и пољивост.
5. Мудар ће слушати и више ће знати, и разуман ће стећи мудрост,
6. Да разумије приче и значење, ријечи мудријех људи и законетке Њихове.
7. Почетак је мудрости страх Господњи; људи пресвиру мудрост и настава.
8. Слушај, сине, настава оца својег, и не остављај науке матери своје.
9. Јер ће бити вијенац од милина око главе твоје, и гривна на грлу твоју.
10. Сине мој, ако би те мамили грешници, не пристај;
11. Ако би рекли: ходи с нама да вребамо крв, да засједамо правоме ни за што;
12. Прождријећемо их као гроб живи, и све колике као оне који слазе у јаму;
13. Свакојакога блага добићемо, напунићемо куће своје пљачком;
14. Нацвљаш ждријеб свој с нама; један ће нам тобомач бити свијема;
15. Сине мој, не иди на пут с њима, чувај ногу своју од стазе њихове.
16. Јер ногама својим трче на зло и хите да прољезају крв.
17. Јер се узалуд расалише мрежа на очи свакој птици;
18. А они вребају своју крв и засједају својој души.
19. Таки су путови свијех лакомијех на добитак, који узима душу својим господарима.
20. Премудрост виче на пољу, на улицама пушта глас свој;
21. У највећој вреви виче, на вратима, у граду говори своје беседе:
22. Људи, докле ћете љубити лудост? и подсмјевачима докле ће бити мио подсмјех? и безумни докле ће мрзити на знање?
23. Обратите се на карање моје; ево, изасућу вам дух свој, казаћу вам ријечи своје.
24. Што звах, али не хтјесте, пружах руку своју, али нико не мари,
25. Него одбацисте сваки свијет мој, и карања мојега не хтјесте пријмити;
26. За то ћу се и ја смјјати вашој невољи, ругаћу се кад дође чега се бојите;
27. Кад као пустош дође чега се бојите, и погобио ваша као олуја кад дође, кад навали на вас невоља и мучка.
28. Тада ће ме знати, али се не ћу одавати; рано ће тражити, али ме не ће наћи.
29. Јер мрзише на знање, и страха Господњега не позбаше;
30. Не присташе на мој свијет, и призраше сва карања моја.
31. За то ће јести плод од путова својих, и наситиће се савјета својих.

ГЛАВА 3.

- Сине мој, не забрављај науке моје, и заповијести моје нека храни срце твоје.
2. Јер ће ти допјети дуг живот, добре године и мир.
3. Милост и истина нека те не оставља; привези их себи на грло, упиши их на плочи срца својег.
4. Те ћеш наћи милост и добру мисао пред Богом и пред људима.
5. Уздај се у Господа свијем срцем својим, а на свој разум не ослањај се.
6. На свијем путовима својим имај га на уму, и он ће управљати стазе твоје.
7. Не мисли сам о себи да си мудар; бој се Господа и уклањај се ода зла.
8. То ће бити здравље пупку твојему и заљенање костима твојим.
9. Поштуј Господа имањем својим и правинама од свега дохотка својег;
10. И биће путне житнице твоје обиља, и пресипаће се вино из ваца твојих.
11. Сине мој, не одбацуј настава Господње, и немој да ти досади карање његово.
12. Јер кога љуби Господ онога кара, и као отац сина који му је мио.
13. Благо човјеку који нађе мудрост, и човјеку који добије разум.
14. Јер је боље њом трговати него трговати сребром, и добитак на њој бољи је од злата.
15. Скупља је од драгога камења, и што је год најмилијих ствари твојих не могу се вједначити с њом.
16. Дуг живот у десници јој је, а у љевници богатство и слава.
17. Пути су њезини мили пути и све стазе њезине мирас.
18. Дрно је животно онима који се хватају за њу, и ко је год држи сребран је.
19. Господ је мудрошћу основао земљу, утврдио небеса разумом.
20. Његовом мудрошћу развалише се бездане и облаци капљу росом.
21. Сине мој, да ти то не одлази из очју; чувај праву мудрост и разборитост;
22. И биће живот души твојој и накриј грлу твојему.
23. Тада ћеш ићи без бриге путем својим, и нога твоја не ће се спотати.
24. Кад лицеш, не ћеш се плашити, и кад почиташ, славак ће ти бити сан.
- Сине мој, ако примиш ријечи моје, и заповијести моје сахраниш код себе,
2. Да пази уко твоје на мудрост, и пригнеш срце своје у разуму,
3. Ако призовеш мудрост, и в разуму подинеш глас свој,
4. Ако га устражиш као сребро, и као сакривено благо ако добро устражиш;
5. Тада ћеш разумјети страх Господњи, и познање Божије најћ ћеш.
6. Јер Господ даје мудрост, из његовијех уста долази знање и разум.
7. Чува правина што доиста јест, штит је онима који ходе у безавезности,
8. Да би се држали стаза правнијех, а он чува пут светца својих.
9. Тада ћеш разумјети правду и суд и што је право, и сваки добри пут.
10. Кад дође мудрост у срце твоје, и знање омлади души твојој,
11. Помњивост ће назити на те, разум ће те чувати,
12. Избављајући те од зла пута, од људи који говоре онаје ствари,
13. Који остављају праве путе да иду путовима мрзачијем,
14. Који се радују зло чинећи, и играју у зајем оначинама;
15. Којих су путови криви, и сами су опаки на стазама својим;
16. Избављајући те од жене туђе, од твђинке, која ласка својим ријечима,
17. Која оставља вођа младости своје, и забравља завет Бога својег.
18. Јер к смрти води дом њезин, и к мртвима стазе њезине.
19. Ко год уђе к њој не враћа се, ни ти излази на пут животи.
20. За то ходи путем добријех, и држи се стаза праведнијих.
21. Јер ће праведници наставати на земљи, и безавезни ће остати на њој.
22. А безбожни ће се истрајебити са земље, и безавезници ће се ишчунати из ње.